

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravnništvo: Maribor, Koroška 5.

Telefon 2113.

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrtletno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—
Poštno-čekovni račun štev. 10.603.

Cene inseratov: Cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četrt strani Din 500.—, 1/16 strani
Din 250.—, 1/32 strani Din 125.—
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.—

Slov. tabor v Mariboru - Dr. Koroščeva proslava.

Letošnje poletje smo imeli v Mariboru dve proslavi za Slovence na štajerskem najbolj zaslužnih mož: lavantinskega škofa dr. Antona Martina Slomšeka in sedanjega vočitelja slovenskega naroda dr. Antona Korošca.

Slomšekovi prazniki so privabili v Maribor nežno mladino, starejše in mladež iz vse Slovenije. Za 30letnico plodonosnega javnega dela dr. Korošca so se zbrali tisoči mož ter fantov iz mariborske okolice in Slovenskih goric v našem lepem obmejnem mestu.

Slomšekovi prazniki in dr. Korošček dan so pokazali, da zna ceniti res narodno zaveden katoliški Slovenec narodobudno, kulturno in politično-gospodarsko delo svojih velikih mož.

Slomšek in dr. Korošček sta se najbolj iz Maribora trudila za probudo ter dobrobit slovenskega naroda, radi tega sta se vršili obe proslavi v tem, tolikanj pomenljivem obmejnem mestu, katerega obiskuje ravno letošnje poletje izredno mnogo tujcev.

V svežem spominu so nam vsem nezabni Slomšekovi dnevi, katere je kronal in najlepše zaključil 30 letni dr. Korošček jubilej.

Slovenski tabor 9. avgusta v Mariboru ni bil namenjen vsej Sloveniji, ampak samo ožji in daljni mariborski okolici, kateri je žrtvoval naš dr. Anton Korošček v mlajših letih toliko dela in truda, da jo je obvaroval in končno iztrgal nemški in nemškutarski grabežljivosti. Že samo mariborskemu okolišu namenjena manifestacija priznanja dr. Koroščevemu delovanju je po svojem obisku 10.000 naših najboljših mož ter fantov dokazala, da zasluži po vsej pravici naziv tabor, kakor jih je prirejal naš neustrašeni dr. A. Korošček v mlajših letih in posebno še malo pred prevratom in pred rojstvom od njega tako zaželjene Jugoslavije.

Mariborski tabor 9. avgusta je bil po svojem obisku najsijajnejša odobritev sedanje dr. Koroščeve politike pod okriljem JRZ. Ta tabor je bil slednjič nekak uvod in navdušena priprava za pohod dr. Koroščevega slovenskega naroda na svobodne občinske volitve v letošnji jeseni.

Prihod odličnih gostov, ministrov in zbiranje ljudskih množic.

Priprave za mariborski tabor niso bile vidne na zunaj, ker so se vršile po župnjah mariborskega okoliša od moža do moža. Podrobna agitacija in nekaj časopisnih pozivov sta priklicala v Maribor 10.000 naših pristašev in nekaj prav odličnih gos-

stov in voditeljev JRZ iz Vojvodine. Odličniki so se pripeljali v Maribor že 8. avgusta zvečer in je med temi posebno treba omeniti odposlanstvo iz Vojvodine, med katerim je bil: župan iz Sente Savo Vujčić, župan Petrovgrada (Veliki Bečkerek) Vljako Živkovič, šolski upravitelj v p. O. Kuzmanov iz Novega Kneževca, šol. nadzornik Vojislav Gavrilovič iz Nov. Kneževca, Oskar Watz, župnik iz Nov. Kneževca, Stevan Budišin, bivši narodni poslanec iz Velike Kikinde, Jovan Tatarevič, pravoslavni prota iz Velike Kikinde, dr. Tihomir Nikolajević, odvetnik iz Mokrina, Dionisius Eresbacher, župnik iz Sajana.

Minister dr. Miha Krek in minister za šume in rude Gjura Jankovič sta se pripeljala 9. avgusta zjutraj. Visoka gosta so sprejeli na kolodvoru odlični mariborski predstavniki JRZ z godbo. Ministra sta se podala na stanovanje mariborskega župana dr. Juvana, odkoder sta si ogledala pred pričetkom tabora veličasten mimo-hod ljudskih množic.

Podčrtati je treba veselo dejstvo, da je počastil dr. Koroščevo proslavo tudi ban Drinske banovine g. Predrag Lukič.

Skupine mož in fantov so prihajale v Maribor na kolesih, z vlaki, na okrašenih vozovih in peš že v zgodnjih urah. Po deveti uri so začeli reditelji ob zvokih godb urejevati zbrane za slavnostni odhod na tabor v Ljudskem vrtu.

Sprevod.

Sprevod je otvorilo ob pol desetih 500 kolesarjev na okrašenih kolesih. Za njimi je udarila godba mariborskih poštarjev, za katero so se zvrstila predsedstva JRZ, za njimi pa domačini iz rojstnega kraja dr. Antona Korošca od Sv. Jurija ob Ščavnici. Nosili so z zelenjem in narodnimi traki okrašeno sliko dr. Korošca, obdano z zastavami. Za temi so šli dr. Koroščekovi ožji rojaki iz ljutomerskega okraja, potem železničarji, nato Mariborčani. Med njimi je korakal celokupen občinski svet mariborski. Za Mariborčani so šli možje in fantje iz okrajev Maribor levi breg in Maribor desni breg. Ta dva okraja sta bila najštevilnejše zastopana. Dravska in Mislinjska dolina, okraji: Ptuj, Konjice in Šmarje so poslali močna zastopstva. Sprevod je bodrilo s koračnicami k navdušenim vzklikom dr. Korošču, vladarski hiši in domovini osem godb. Zaključek slavnostnega spreveda so tvorili številni okrašeni vozovi, na katerih so se pripeljali okoličani. Ves nad eno uro trajajoči sprevod je bil spremljan od pričetka na Zrinjskem trgu

do cilja v Ljudskem vrtu od špalirja moških in ženskih gledalcev, ki so se čudili po prav za prav komaj končanih Slomšekovih praznikov zopet toliko navdušenim in v vojaškem redu korakajočim moškim množicam.

Za zborovalni prostor je bil izbran lep in ogromen prostor pod milim nebom v Ljudskem vrtu, kjer je že ostal oder in tribune od igre »Naša apostola« ob Slomšekovih dnevih.

Otvoritev tabora, udanostne brzojavke ter razni govorniki.

Veličastni tabor je otvoril duša vse prireditve g. Franjo Žebot s sledečim jedrnatim nagovorom:

»Doba velikih ljudskih taborov pred mnogimi desetletji je na Slovenskem štajerskem dvignila slovensko ljudstvo iz narodne mlačnosti in je vzbudila iskreno in trdno slovensko narodno zavest. Slovenski ljudski tabori v naši Prlekiji, Savinjski dolini in drugod so pripomogli pred mnogimi leti, da je tudi severno obmejno slovenstvo zaželelo in zahtevalo svojo svobodo in svoje pravice. Naš narod, ki je narod kmetov, delavcev, obrtnikov, trgovcev in drugih malih ljudi, nima plemenitšev po krvi, saj so na stoletja vladali nemški grofje, niti velikih bogatašev, saj mora slovenski delavec v rudnikih in industriji množiti bogastvo tujemu kapitalu! Obdarjen pa je naš narod s to srečo, da ima dobre voditelje. Bog nam je dal našega Slomšeka, ki nam je z modrim ukrepom otel narodni smrti naš Maribor, Bog nam je naklonil našega velikega voditelja dr. Antona Korošca, ki slavi letos 30 letnico svojega javnega delovanja. Naš današnji tabor, ki naj priča o zavednosti in požrtvovalnosti naših ljudi tu na severu do naše slovenske in jugoslovanske stvari, naj bo tudi priča velike ljubezni, ki jo goji naš Maribor in vse obmejno slovensko ljudstvo do našega zaslužnega in modrega voditelja, našega očeta dr. Antona Korošca.«

Nato so bile od g. Žebota predlagane in soglasno sprejete sledeče udanostne brzojavke:

Njegovemu Veličanstvu kralju Petru II. Nad 10.000 na političnem taboru JRZ zbranega slovenskega ljudstva v Mariboru ob proslavi 30 letnega dela našega voditelja dr. Korošca svečano prisega zvestobo in udanost Vašemu Veličanstvu in kraljevskemu domu.

Druga brzojavka je bila poslana knezu-namestniku Pavlu in se glasi:

Ob proslavi 30 letnice političnega vodil-

nega dela dr. Korošca na taboru JRZ v Mariboru zbrani tisoči slovenskega ljudstva udano izražamo Vašemu Visočanstvu naj-globokejšo zahvalo za naklonjenost in ljubezen ter prisegajo zvestobo kraljevskemu domu.

Tretja brzojavka je naslovljena na ministrskega predsednika z naslednjim besedilom:

Na velikem političnem taboru JRZ v Mariboru zbrani Slovenci slavimo 30 letnico politike našega voditelja dr. Korošca ter izražamo Vam kot predsedniku vlade in stranke naše spoštovanje in zaupanje.

Četrto brzojavno priznanje je prejel dr. Anton Korošec v besedah:

Ogromne množice Slovencev na taboru JRZ v Mariboru slavijo 30 letnico Vašega javnega dela. Izražamo Vam svojo iskreno zahvalo, globoko spoštovanje in neomajno zaupanje. Z Vami skupaj verujemo, da Vam Bog dodeli milostno doseči cilj Vašega prizadevanja v korist nam in naši domovini.

Za prečitanimi brzojavkami je pozdravil g. Žebot oba ministra kot predstavnika vlade, vse odličnike JRZ, tisočere zborovalce in je predlagal soglasno odobreno predsedstvo tabora, ki je zavzelo prostore krog mize na visokem odru.

Prvi je govoril, navdušeno pozdravljen in med navdušenim govorom z radostnimi medklici pogostokrat prekinjen, g. Džuro Jankovič, minister za šume in rude. Njegov govor je bil prežet bratske ljubezni do nas Slovencev, ki imamo tako odličnega in v Jugoslaviji in tudi v drugih državah priznanega voditelja dr. Korošca.

Za s ploskanjem in veselo glasnimi živijo-klici odobrenim govorom g. Jankoviča je spregovoril dr. Miha Krek. Podčrtal je gospod minister veliko delo dr. Korošca za štajerske Slovence in pozival navzoče množice mož ter fantov, naj storijo pri bodočih občinskih volitvah svojo dolžnost, da bo JRZ sijajna zmagovalka in da bodo združeni in na zunaj z vsemi mogočimi laži-firmami opremljeni nasprotniki obmolknili in bo JRZ svoje veliko delo za državo in narod uspešno nadaljevala.

Za omenjenima glavnima govornikoma so se še spominjali dr. Koroščevega jubileja, strankinega dela v prošlosti in za bodočnost ter zavračali klevete nasprotnikov: Franc Smodej, član glavnega odbora JRZ iz Beograda, dr. I. Leskovar, dr. A. Veble, dr. F. Miler, kmet Špindler, za železničarje g. Kristovič in za obrtnike g. I. Sojč.

Zaključek sijajno uspelega in veličastnega slovenskega tabora v proslavo 30 letnice dr. Koroščevega javnega delovanja je tvorila naslednja

Spomenica:

Na mariborskem političnem taboru JRZ dne 9. avgusta 1936 zbrani zborovalci soglasno predlagajo v imenu slovenskega prebivalstva iz Slovenske Krajine, Murskega polja, Slovenskih goric, Dravskega polja in doline, Pohorja, Kozjaka in Maribora kraljevski vladi svoje sklepe v uvaževanje in čimprejšnjo izvršitev:

1. Stojimo na stališču, da zahteva demokratičen režim popolno samoupravo in tako v občini, okraju in banovini učinkovito decentralizacijo vseh poslov v vseh panogah našega javnega politično-upravnega, gospodarskega, kulturnega in socialnega življenja. Ta decentralizacija jasno in točno zahteva tudi dodelitev odgovornosti in kompetenc. Šele takšna ureditev, izvedena tudi v

praksi, nam daje pravico do naslova smotreno urejene in upravljane pravne države ter daje državljanom čut samozavesti, odgovornosti, ljubezni in voljo do pozitivnega vzajemnega ustvarjanja za obstanek naroda in države. Zato je v interesu države in mirnega sožitja in skladnega razvoja, da se čimprej uveljavi zakon o samoupravah, kjer bodo svobodno izvoljeni zastopniki v vseh upravnih ednicah nosilci ljudske uprave in narodne suverenosti. V duhu tega naziranja odrekamo sedanjemu senatu in narodni skupščini vsako legitimacijo zastopstva, ker so člani proti volji ljudstva prišli v položaj zastopnikov samo na podlagi samovolje, potvorb, nezakonitosti in nasilja.

2. Duhu pravičnosti in resničnosti samouprave odgovarja in harmoničen razvoj omogoča princip v finančnem gospodarstvu, da se vse direktne in indirektno dajatve državljanov bistveno uporabljajo tam, kjer je njihov vir. V tem pogledu je potrebna temeljita preosnova v našem davčno-finančnem državnem gospodarstvu. Izkoriščanje ene pokrajine v korist drugih se mora jenjati, ker ne odgovarja duhu pravičnosti in onemogočuje tudi razvoj.

3. Po krivdi vlad od leta 1930 do 1. 1934 in vsled svetovne krize je vse naše denarno gospodarstvo odrevenelo in zamrzlo. Velika nujnost je, da se s pametnim zakonom o razdolžitvi in zaščiti kmetovalcev reši kmetijski stan popolne propasti ter ustvari tudi izplačilna možnost naših denarnih zavodov. To je socialna in gospodarska nujnost; rešitev pa terja tudi ugled naše državne uprave.

4. Izredne vremenske nesreče letos vsled ujma po naših vinogradih, sadovnjakih in poljih zahtevajo v naših krajih izredne ukrepe za obstanek našega prebivalstva tako glede ublaženja javnih dajatev kakor tudi glede iztirjevanja javnih in zasebnih obveznosti. Pričakujemo v tem oziru nujnih ukrepov tako od osrednje vlade v Beogradu kakor tudi od naše banske uprave v Ljubljani.

5. Vsled zastoja v našem denarnem gospodarstvu in vsled nesorazmernosti cen industrijskih in kmetijskih produktov je v krizi in zastoju vse naše gospodarstvo, vsled tega pa trpi naše obrtništvo in delavstvo, odtod nizke mezde in težak položaj vseh panog naše male obrti, delavstva in malega kmetijstva, preveč je zagrešeno, zanemarjeno in zamujeno v prejšnjih letih. Tega se vsi zavedamo. Pričakujemo pa sedaj, ko po zaslugi uvidevnih odločujočih faktorjev padajo ovire, da nas sedanja vlada s svojim poštenim in smotrenim delom izvleče iz zmed in težav, s potrebnimi ukrepi izboljša naše stanje ter uspešno nadaljuje srečno pričeto delo v blagor naroda, domovine in vladarske hiše. Zato jim z zaupanjem izražamo svoje spoštovanje in zahvalo.

6. Ker na stotine in stotine slovenskih izobražencev radi brezposebnosti živi v največji bedi, zahtevamo, da se najde kruha našim brezposelnim učiteljem in učiteljicam ter drugim izobražencem. Osobito poudarjamo in ponavljamo staro zahtevo Slovencev in Hrvatov, da se v ministrstvih najde pravičen ključ za višje uradništvo, da bomo vsi trije bratje na teh mestih z ozirom na svoje število pravično zastopani.

V NAŠI DRŽAVI.

Angleški kralj Edvard VIII. v Jugoslaviji. Dne 9. avgusta ob 17.55 se je pripeljal na Jesenice angleški kralj s svojim spremstvom. Na postaji ga je pričakal in pozdravil naš knez namestnik Pavle. Z Jesenic sta nadaljevala kralj in knez Pavle pot z dvornim vlakom do Kranja. Tu sta izstopila in se odpeljala z avtomobilom v letno bivališče kneza namestnika, kjer je ostal kralj nekaj časa v rodbinskem krogu kneza. Nato je princ Pavle spremil angleškega kralja nazaj v Kranj, kjer se je od njega prisrčno poslovil. Dvorni vlak je nato nadaljeval svojo vožnjo na naše Primorje.

Naš kralj na Bledu. Dne 5. avgusta je izstopil na postaji Lesce-Bled kralj Peter II. v spremstvu svojih bratov-princev Tomislava in Andreja. Na okrašenem kolodvoru sta pozdravila z letovanja ob Adriji došlega kralja kraljeva namestnika knez Pavle in dr. Perovič in ministrski predsednik dr. Milan Stojadinovič. Prisrčen je bil sprejem kralja od strani šolske mladine, ljudskih množic ter okoliških županov. Pri vožnji skozi Ljubljano je pozdravil mladega kralja ban dr. Natlačen. Po prisrčnem sprejemu in pozdravih na postaji Lesce-Bled se je podal naš kralj s spremstvom v svoj grad, kjer bo bival nekaj časa.

Nj. Vel. kraljica Marija se je pripeljala 9. avgusta s spremstvom v grad Suvoron na Bledu.

Predsednik vlade dr. Milan Stojadinovič se je zadnjo nedeljo proti večeru vrnil z Bleda v Beograd.

Pri občinskih volitvah na Vrhniki pri Ljubljani je dobila zadnjo nedeljo JRZ 26 odbornikov, JNS 4 odbornike.

»Slovenski zemlji« smo posvetili z lučjo dejstev. Nismo krivi, če jo je ta luč zaščemela v oči. Ne prenese vsako oko ostroti, ki je svojska svetlobi. To pa ni krivda svetlobe, marveč organa človeškega telesa. Dejstva ostanejo ter bodo naprej izžarevala iz sebe luč. Dejstvo je, da se je morala v Dubravi pri Zavrču o priliki zborovanja, ki so ga mačkoviči priredili v prvi vrsti za Slovence, slovenska zastava umakniti pred hrvatsko. To je izraz političnega prezira slovenstva od strani mačkovstva. Ako je smela hrvatska zastava svobodno plapolati v zraku, zakaj ni ob njej smela biti izobešena tudi slovenska zastava? Ali je to hrvatsko-slovensko bratstvo, ki ga mačkoviči tako poudarjajo?! Ugotavljamo po naših informacijah, ki smo jih prejeli, da se je morala v Dubravi umakniti slovenska zastava na dveh hišah, ne samo na eni. Takšna je bila tamkaj hrvatska narodna ekskluzivnost in nestrpnost. To pa razsvetljuje v žarki luči odnos mačkovstva do slovenstva. Mačkovstvo je za nas tuj element in nima pravice do obstoja na slovenski zemlji. Če so Hrvatje z mačkovstvom zadovoljni, je to njihova stvar. Ob Sotli pa je temu mačkovstvu postavljena meja, preko katere ne sme. Slabo znamenje bi bilo za nas Slovence, ako bi vodstvo pokreta za slovenstvo in njegove pravice bilo postavljeno pod tujo kuratelo. Tega ne morejo dovoliti in tudi ne bodo dovolili tisti, ki se borijo »za staro slovensko pravdo«!

V DRUGIH DRŽAVAH.

Komunistom je spodletelo na Grškem. Za Španijo je posegla Moskva s svojimi

komunističnimi prevratnimi hujskarijami na Balkan in si je izbrala za svoje prihodnje torišče, že vsem mogočim revolucijam vajeno Grčijo. Na Grškem je bila v načrtu splošna stavka, kateri bi sledili nemiri ter poulični boji. Metaxasova vlada je videla, da bi ne bila kos resnim nemikom delavskih množic in radi tega je prehitela prekucuske nade od ruskih sovjetov plačanih agentov. V noči od 4. na 5. avgust je imela vlada od kralja pooblastilo, da je razpustila parlament, ukinila začasno ustavo in je razglasila obredno stanje za celo državo. S tem korakom je bila preprečena splošna stavka in vlada je odločena, da bo z vsemi sredstvi, ki ji na razpolago, enkrat za vselej zatrla podtalno komunistično delo in bo predvsem izgnala vse iz Moskve na Grško vtihotapljene hujskače. Kako malo so bili komunisti na ularec vlade pripravljeni, dokazuje dejstvo, da nikjer ni pustilo delavstvo dela in da sta vladala povsod mir ter red. Vladi je v polni meri uspelo, da je obvarovala deželo pred zmedami in državljanskim klanjem po vzgledu Španije.

Nova vlada na Grškem. Po razpustu parlamenta in po začasni ukinitvi ustave radi nevarnosti komunističnega puča je ministrski predsednik Metaksas sestavil novo vlado. General Metaksas je obdržal ministrsko predsedništvo, zunanje ministrstvo in ministrstvo za letalstvo.

Iz Bolgarske prihajajo klici po diktaturi. Prevratni poskusi na Grškem in strašna državljanska vojna na Španskem vpliva tudi na Bolgare, kjer so že doživeli od prevrata do danes precej burnih sprememb vlad. Iz ljudskih množic je čuti revolucionarne glasove, ki odmevajo na višjih mestih po vpeljavi diktature. Kralj Boris se mudi v Berlinu, kjer je bila njegova soproga kraljica Ivana operirana. Kraljeva odsotnost, nesložnost sedanjega kolikor toliko demokratičnega režima in ljudsko neveljo izrabljajo fašisti profesorja Cankova v svoje udarne nakupe, ki močno dišijo po fašističnem samodržju.

Napovedi nove vlade na Poljskem. Časopisje razglša, da bo prišlo na Poljskem do spremembe vlade proti koncu avgusta. Bodoči ministrski predsednik bi naj postal sedanji kmetijski minister Poniatovski. — Polkovnik Koc snuje vladi prijazen kmečki pokret, ki bi se naj pridružil skupni vladni stranki.

Francoska levičarska vlada v škripcih. Francoska levičarska vlada je odločno na strani svoje najožje sorodnice — levičarske vlade na Španskem. Francoska Blumova vlada je bila takoj spočetka upora desnice na Španskem uverjena, da bode vstaja vlada zatrla. Francoski vladni levičarji so svoje španske sosedje podpirali javno in tajno z vsem mogočim vojnim materijalom, kar pa ni nič pomagalo. Blumovo vlado je začelo skrbeti dejstvo, ker so se postavile vse velesile na stran španskih upornikov, katere tudi očitno podpirajo kakor n. pr. Italija. Da bi po zmagi desnice nad levico ne zadela ista usoda levičarje še na Francoskem, se je oprijela francoska Blumova vlada zadnje rešilne bilke: sklicanja posebne konference velesil in raznih drugih večjih držav, na kateri bi se zbrane države zavezale, da se ne bodo vmešavale v španske zadeve in ne bodo med seboj se bojujočih Špancev podpirale ne na desno in ne na levo. Omenje-

nemu pozivu Francije so se nekatere že odzvale, druge z lačujujejo odgovor v trdnem prepričanju, da bo desnica na Španskem poprej zmagala, predno se bo sestala od francoskih vladnih levičarjev toliko zaželjena konferenca.

V Španiji pred padcem Madrida.

Število smrtnih žrtev tekom 20 dni državljanske vojne.

Dne 6. avgusta je minulo 20 dni, kar je zadivjala v Španiji državljanska vojna med vladno levico in desnico. 20dnevni spopad je zahteval 35.000 mrtvih in nad 100.000 ranjenih. Te številke so strašna bilanca upora, katerega je izzvala španska levičarska vlada z odvzetjem vseh pravic onim, ki niso za rop, požig ter za umor, ampak še čutijo katoliško in branijo osebno lastnino. Zgoraj omenjene številke govorijo več, nego podrobni opisi grozot ter splošnega uničevanja, s katerim straši državljanska vojna.

Obupnost položaja v Madridu.

Vesti, ki so prihajale iz Španije do 6. avgusta, niso bile zanesljive in je predvsem samohvala levičarske madridske vlade, ki poroča o zmagah, povsem neverjetna ter neresnična.

Iz portugalske prestolice Lisabone je bila 7. avgusta poslana v svet radijovest, katero je ujel lisabonski radioklub in ki bila 7. avgusta poslana v svet radiovest, južnoameriške države Čile svoji vladi v Santiagu v Južni Ameriki.

Po tem sporočilu je bil položaj madridske vlade 7. avgusta obupen. Iz tega vzroka so poskušali v Madridu zaostali zastopniki tujih držav, da zapuste mesto v posebnem vlaklu. Ker je pa madridska levičarska vlada pod predsedstvom Girala brez vsake moči — oblast je v rokah komunistov — ni preostalo inozemskim zastopnikom drugega, nego se zbrati v kakem diplomatskem poslopju in poklicati pomoč svojih držav.

Madridska vlada je poslala 7. avgusta v boj zadnje rezerve in ne more več nikogar rekrutirati.

Boljševiška denarna pomoč.

Dne 26. julija so se zbrali v Pragi k posvetovanju ruski, francoski in španski komunisti. Sklenili so, da morajo priskočiti na pomoč komunistom v Španiji z 1 milijardo frankov. Ta podpora svota bi se naj zbrala z mezdnimi odtegljaji ruskim delavcem. Posebna komisija z voditeljem francoskega komunističnega gibanja Thorrezom na čelu bi naj nadzirala razdelitev ter uporabo denarnih podpor Španiji. Razven tega bi naj bil odposlan v Španijo iz komunističnih tehnikov sestavljen oddelek ter posebna zračna eskadrila.

Sklep v Pragi zbranih komunističnih voditeljev je rodil uspeh. Denar, katerega bodo odtegnili ruskemu delavstvu kot podporo za španske komuniste, je dala na razpolago ruska Narodna banka v Moskvi. Denar je bil odposlan francoskemu predsedniku levičarske vlade Leonu Blumu z naročilom, da ga spravi na kak način v Madrid.

Vzorno čisto — vzorno

negovano po
vsakem pranju

Vedno z

GAZELA

GT. J. 3-33

TERPENTINOVIM MILOM

Pere res belo!

Stališče velesil in španska državljanska vojna.

Zmagovito uporniško gibanje na Španskem podpirajo Anglija, Nemčija in najbolj pa Italija.

Angleško časopisje poziva dnevno v očigled grozovitostim španskih boljševikov, da se mora Anglija z vsemi močmi postaviti, da reši zapadno kulturo in moralno. Ena največjih angleških bojnih ladij »Kraljica Elizabeta« se je usidrala v španski luki Barcelona, kjer so komunisti najhujše gospodarili ter divjali nad katoličani, njihovimi cerkvami, samostani in imetjem.

Iz Berlina potrjujejo vest, da so postar 24. julija v Španiji štiri nemški državljani žrtve komunistične strahovlade. Pri poskusu, da bi ti Nemci v avtomobilu iz Barcelone dosegli francosko mejo, so jih zaustavili komunisti pri San Martinu. Dairavno so imeli v rokah pravilne potne liste, so jih gnali pred levičarsko sodišče, ki jih je obsodilo na smrt in so bili takoj ustreljeni.

Radi tega krvavega dejanja grmi nemško časopisje proti španskim boljševikom in zahteva, da se mora Evropa združiti, če noče, da bi boljševizem zmajal vse njene temelje glede osebne varnosti in zasebne lastnine!

Dejanjsko je priskočila zmagovitim upornikom doslej najbolj na pomoč Italija. Italijanski parniki in letala dovažajo uporniškimi četami dnevno prehrano, strelivo in razni drugi potrebni vojni materijal. Italijanske ladje spremljajo, da so bolj varne, podmornice. Italijanska velika bojna letala prevažajo iz španskega Maroka v Afriki, ki je glavno oporišče vstaje, upornikom v Francijo vedno sveže čete, ki prodirajo od dveh strani proti Madridu.

Združene ameriške države so vložile po svojem zastopniku v Madridu najostrejši protest, ker je španska levičarska vlada socializirala ali enostavno odvzela Fordove in General Motors tvornice v Barceloni, ki so last ameriških državljanov.

PO SVETU KATOLIŠKEM

Planinska kapela sv. Cirila in Metoda. V višini 1700 m na Peci je dograjena kapela sv. Cirila in Metoda. Svetišče je dolgo 9 m in široko 5 m. Ima lesen tlak in raven strop iz mecesnovih desk. V oltarju je oljnata slika sv. Cirila in Metoda. Kapela je vsa iz kamna ter pokrita s pločvino in ima stolpič. Omenjeno planinsko kapelico bo blagoslovil v nedeljo dne 16. avgusta g. stolni dekan dr. Fran Cukala, in bo v njej prvič daroval sv. mašo. Blagoslovitev svetišča bo slovesna in se vršijo že tozadavne priprave.

Graditev moderne cerkve. Veliko industrijsko mesto v Čehoslovaški, Moravska Ostrava, se pripravlja, da bo sezidalo na čast sv. Jožefu cerkev, ki bo najmodernejša katoliška cerkev v celi Evropi. Bo to povse moderna zgradba ravnih črt, velikih oken in štirikotnih stolpov. Glavna snov, ki bo iz nje zgrajena ta cerkev, bo železo in jeklo. Jekleno konstrukcijo glavne ladje, ki bo visoka 14.14 m, tvori 8 jeklenih okvirjev s premerom 12 m in višino 13 m. Ti okvirji nosijo strop iz železnega betona in streho, ki bo pokrita z bakrenimi ploščami. Stolpi bodo imeli jekleno konstrukcijo. Koliko jekla, odnosno železa, bo treba za zgradbo, se vidi iz

V Španiji nastopajo ženske z orožjem in se bojujejo proti upornikom.

V Madridu je prisilila komunistična obor ožena mladež častno ročno vojske, da so morali z njo.

Ženska komunistična armada v Madridu.

tega, ker bo za 16 stebrov jeklene konstrukcije glavne ladje potrebno 100 ton jekla. Zvonovi bodo zvonili na električni pogon. Gradba bo kmalu izvršena — v teku ene letne gradbene sezone.

Pariški župan — dober katoličan. Na praznik sv. Petra in Pavla je bila v Parizu volitev župana. Dva kandidata sta se potegovala za to častno in odgovorno mesto: kandidat narodnih skupin Rajmund Laurent in kandidat ljudske fronte socialist Costelazz. Takoj pri prvem glasovanju je dobil Laurent 53 glasov, njegov framasonsko - socialistično - komunistični protikandidat pa je dobil samo 28 glasov. Izvoljen Laurent je priznan strokovnjak za občinsko politiko, o kateri je že spisal več razprav. Po svojem mišljenju je prepričan in dejaven katoličan, ki se udeležuje v raznih katoliških društvih. Po svojem političnem prepričanju pripada krščansko-socialni stranki, ki nosi na-

slov »Demokratska ljudska stranka«, kobe glavni tajnik je. Laurent je tudi član uredništva pariškega katoliškega tednika »Le petit démocrate«. Pariški listi so R. Laurenta po njegovi izvolitvi kot pariškega župana pozdravili kot moža, ki spoštuje ter hoče ohraniti verske in moralne sile naroda, kot borca za svobodo, socialni red in socialno pravico.

Francoski mornarji morajo k sv. maši. Ministrstvo francoske mornarice je izdalo naredbo, da morajo vsi mornarji, ki jih služba ne zadržuje, po nedeljah in praznikih k sv. maši. Častniki so odgovorni za to, da se ta naredba vestno izvrši.

Brezbožniku se je izpolnila želja. V Antwerpenu so brezbožniki priredili neko brezbožniško predstavo. Med predstavo je vzkliknil neki komunist z imenom Fr. Engels: »Ko bi bilo meni izbirati med Bogom in satanom, bi se rajše s kožo in lasmi predal v roke satanu.« Ta njegova

želja se je kmalu izpolnila. Ta brezbožnik je namreč šel v kino, čeprav je bil pijan. V dvorani je nastal ogenj. Ljudje so začeli bežati in so se vsi rešili. Edini Franc

Engels se v svoji vinjenosti ni mogel rešiti. Zgorel je ne samo z lasmi in kožo, marveč s celim telesom.

Osebnosti.

Prvi poveljnik mariborskega 45. pešpolka 70letnik. Dne 10. avgusta je praznoval v Mariboru v pokoju živeči podpolkovnik g. Avguštin Škrabar 70letnik. Rodil se je leta 1866 v Barkovljah pri Trstu. Kot častnik domobranskega polka št. 5 se je udeležil svetovne vojne in je postal leta 1916 podpolkovnik. Po prevratu je bil pod rajnim generalom Maistrovom prvi poveljnik tedaj sestavljenega 45. pešpolka v Mariboru. Škrabarjev polk je osvojil Maribor, zasedel severno mejo in se je boril z avstrijskimi Nemci pri Radgoni in na Koroškem. Za številne zasluge je bil od podrejenih častnikov in od moštva priljubljeni poveljnik odlikovan od blagopokojnega kralja s Karadžorževno zvezdo z meči IV. reda in z Jugoslovansko krono IV. reda. Od Zveze Maistrovih brorcev je bil izvoljen za prvega predsednika in častnega člana. Zasluznemu in vrlemu častniku k 70letnici naše iskrene častitke!

Franciški duhovnik umrl. V brežiški bolnici je umrl p. Vincencij Kunstelj, rojen leta 1878 v Železnikih. Pred vojno je služboval v Gorici. Po prevratu je bival po franciških samostanih na Kranjskem in Štajerskem. Bil je učen duhovnik in je mnogo pisal za redovno glasilo tretjega reda »Cvetje z vrtov sv. Frančiška«. Naj mu bo Vsemogočni obilen plačnik!

Nesreče.

Tovorni avtomobil se prevrnil v občestni jarek. V zgornji Dravski dolini ne daleč od Mute se je zgodila v večernih urah

težka avtomobilska nesreča. Prevoznik J. Rojc iz Slovenjgradca je naložil na tovorni avtomobil okvirje za okna. Peljal se je skozi Dravsko dolino proti Mariboru. Nankrat je pri Muti odrekel volan. Predno je utegnil šofer zaustaviti vozilo, je že tresčilo ob drevo in se preobrnilo v poldrugi meter globok občestni jarek. Okvirje in ljudi, ki so se vozili z avtomobilom, je vrglo v loku po tleh. Tri osebe, in sicer dnarica Jožefa Mohorko z Remšnika, posestnik Janez Plazovnik od Sv. Treh kraljev in slikar Ivan Krš iz Pameč, so bili težko poškodovani. Posebno vznemirljivo je stanje Jožefe Mohorko, ki ima hude notrajne poškodbe. Plazovnik si je prebil lobanjo, Krš ima strto koleno. Na kraj nesreče sta hitro prihitela dva zdravnika, ki sta se zavzela za ponesrečene in sta jim nudila prvo pomoč. Plazovnika in Krša so prepeljali v bolnico v Slovenjgradec, ponesrečeno žensko pa v mariborsko bolnico. Dva lažje poškodovana sta bila prepuščena domači oskrbi.

Avtomobilska nesreča pri Framu. Ne daleč od odcepitve ceste proti Framu je privozil avtomobilu uradnika mariborske livarne Gustav Pengg Barbašu po levi strani ceste kolesar nasproti, ki se ni zmenil za signale avtomobila. Šele v zadnjem trenutku je skušal zavoziti v pravo smer. Istočasno je krenil tudi Barbaš z vozilom na stran, da bi preprečil nesrečo trenja in je zadel v občestno jablano. Radi sunka so se razbile vse šipe na avtomobilu in vse tri osebe v avtomobilu so bile precej poškodovane. Kolesar je po nesreči v svesti krivde zginil. Avtomobil ni mogel nadaljevati svoje vožnje proti Zagrebu, ampak so ga zavlekli v popravilo v Maribor.

Avtomobil nevarno povozil 70letno starko. Na odcepu ceste Maribor — Sv. Lenart v Košakih pri Mariboru je povozil

Oglas je registr. pod S. Br. 6704 od 1. III. 1935

zil osebni avto pri prekoračenju ceste 70letno Jožefo Očerl od Sv. Jakoba, ki je bila na potu v Maribor. S smrtno nevarnimi poškodbami so staro ženo oddali v mariborsko bolnico.

Smrtna nesreča pri padcu z lestve. V Vinterovcih v okolici Ptuja je padel z lestve 48letni posestnik Leopold Markeš. Priletel je z glavo na betonska tla tako močno, da je kmalu po padcu umrl.

Posestnik ob hišo. V Starem Logu pri Pragerskem je uničil ogenj hišo posestnika Antonu Rozmanu, ki ima 20.000 D škode.

Zopet dva pogorelca na Dravskem polju. Pozno v noči je začelo goreti v Gornjih Jablanah na Dravskem polju v kolarnici posestnice Terezije Beranič. Ogenj se je razširil na gospodarsko poslopje in škedenj. Zgorelo je 9000 kg sena, dva voza ter razno orodje. — Od Beraničeve so preskočili plameni na sosedno gospodarsko poslopje posestnika Jožefa Horvata in na njegovo hišo. Obe poslopji sta pogoreli do tal. Horvat je še ob 15.000 kg se,

Čez 212 let bomo vsi norci.

Angl. statistik Henrik Larrick je zračunal, da bo v teku treh stoletij vse človeštvo ponorelo. To ni samo gola napoved brez števil. Henrik Larrick navaja za svojo trditev tele številke: 1. 1859. je prišel en norec na vsakih 535 ljudi, 1. 1897. je že bil na 312 ljudi en norec in 1. 1932 je že vsaki 144 človek norec. Če pojde v tem tempu dalje, bo leta 1977 vsaki stoti človek norec in čez 212 let bo nor ves svet. Hvala Bogu, da teh časov ne dočakamo.

Enajst in pol milijona brezposelnih.

Po ugotovitvah ameriške delavske zveze v Združenih amer. državah

Ciganka.

Povest iz domačih hribov.

Čez nekaj minut se je vrnil in dal dekletu škatlo, v kateri je bila svilen ruta in srebrna verižica s križcem.

»Vidiš, Pavla,« je rekel, »to sem ti kupil, ko sem bil zadnjič v mestu, da bi te malo razveselil. Žal si že prej odšla. Vzemi zdaj in vsaj malo bodi vesela!«

Rahlo je pogladila lepe reči, velike črne oči so se ji zasvetile, toda koj nato je spet pobesila glavo in otožno zašepetala:

»Ne le malo, zelo, zelo sem vesela teh darov. Za ljub spomin mi bodo — vse žive dni — ko me že davno več ne bo na Ravnah.«

»Menda vendar ne misliš od nas?« je vprašal in se začudil.

»Prav nič rada ne grem; pa prej ali slej bom morala. Če bo roka koj za nič za delo, ne bom mogla ostati.«

»Roka bo gotovo še čisto zdrava. Nekoliko potrpi! Taka rana ne more tako hitro zaceliti. Če bi pa res ne bila več tako za delo kakor prej, si in ostaneš na Ravnah doma. — Kam bi pa šla?«

»Sama ne vem. Nekje bom že našla kak kot. Najrajši bi umrla, da bi prišla tja, kjer so mati.«

12

»Pavla, milo se mi stori in nikoli ti ne pozabim, ko vidim, kako vdana si moji rajni materi. Ali pa ti jaz nisem čisto nič mar, ko si vendar svoje življenje tvegala zame?«

»Oženili se boste in potem pride mlada žena na Ravne in njeni boste morali biti z dušo in telesom. Ta ne bo pustila, da bi bili kakorkoli prijazni meni. Ne bi mogla ostati na Ravnah. Ne bi mogla...«

Glas ji je bil neskončno žalosten in otožen. Ni se jokala, vendar sta ji privreli dve veliki solzi po bledem obrazu. Ta obraz s svojimi nežnimi potezami je bil v tej žalosti mikavnejši kakor kdaj poprej. Mladega Ravnjaka je čisto prevzelo; sočutje in ljubezen sta mu razburjali kri. Ni se mogel držati, premagalo ga je vroče čustvo, zagrabil jo je za roke in in odločno dejal:

»Pavla, s teboj se oženim — s teboj in z nobeno drugo. Daj mi roko in daj mi tudi ti svojo besedo!«

Dekle je odgovorilo z levico, ki je bila hladna kakor led, pogledala ga je s svojimi velikimi, temnimi očmi, potem pa je bruhnila v krčevit, glasen jok.

»Za božjo voljo, ne joči se!« je prosil. »... Kaj ti je? Ali mi ne moreš dati besede?«

»O rada — rada!« je dejala v solzah.

»Zakaj se potem jočeš?«

»Ne vem. Zdi se mi, da ni mogoče, da bi bila tako srečna.«

»Pavla, vse bom storil, da boš srečna.«

na ter razno orodje. Domačini in gasilci iz Cirkovc so razmah požara omejili. Očividno gre v tem slučaju za požig, ker je pričelo goreti v kolarnici.

Nočni požar na Dravskem polju. V noči 8. avgusta je uničil ogenj v Starošinčih na Dravskem polju domačiji Mesarič in Pulko. Škoda znaša 100.000 Din. Gasilci iz Ptuja in Cirkovc so ogenj omejili, da ni napravil še večje škode.

Toča v okolici Gornje Radgone. Po okolici Gornje Radgone so imeli 4. t. m. neurje s točo. Po toči so hudo prizadeti vinogradi v okolišu vasi: Poleci, Zbigovci in Črešnjevci. Sedaj je vzela toča, kar je bila pustila peronospora. Vinograde je toča tem hujše oklestila, ker so vinogradniki ravnokar bili porezali previsoko rožje.

Domačija pogorela. V Dežnem pri Makolah je uničil ogenj do tal stanovanjsko in gospodarsko poslopje posestniku Mat. Planincu. Na uspešno gašenje ni bilo niti prav misliti radi pomanjkanja vode. Škoda znaša 25.000 Din.

Posestniku zgorela hiša — posestnici gospodarsko poslopje. V Frajhamu pri Sv. Martinu na Pohorju je upepelil nočni ogenj posestniku Romanu Preglu stanovanjsko hišo. Požarna škoda znaša 30.000 Din. — V Lešju pri Majšbergu je upepelil ogenj gospodarsko poslopje posestnici Ani Šket. Škoda je še tem bolj občutna, ker je bila spravljena v poslopju živinska krma.

Sedemletni fantek oboko. Pri Sv. Lovrencu pri Št. Pavlu pri Preboldu se je igral sedemletni cestarjev sinko Ivan Rihl pri mlatilnici in je tlačil v njo slamo. Zobi mlatilnice so ga zgrabili in so mu tako razmesarili desno roko, da so mu jo morali odrezati v celjski bolnici.

Nesreča pri nabiranju drv. V celjsko bolnico je pripeljal rešilni oddelek 37letno služkinjo Marijo Kopitar iz Celja z zlomljeno levo nogo in hudimi poškodbami na glavi. Kopitarjeva je v gozdu nabirala drva in padla 15 m globoko ter se je pri padcu poškodovala.

Posestnika brenil konj. Posestnik Dolinšek iz Lok pri Zagorju ob Savi je sklepal

»Ko bi le jaz tudi mogla, da bi vas — da bi te osrečila!«

»Ti moreš, ti boš — samo ti, Pavla.«

»O ljubi —!«

»Reci mi Franc! Reci mi, da me imaš vsaj malo rada!«

»Franc,« je dejala še nekoliko plaho, »Franc, ti si tako dober! Še nikdar nikogar nisem tako rada imela kakor tebe in nikdar nobenega človeka tako rada ne bom imela kakor tebe.«

»In meni, Pavla, pač ni treba šele praviti, da si mi najljubše na svetu.«

Nekaj časa sta molčala, potem se je oglašil zopet on:

»Zdaj sva toliko kakor ženin in nevesta... Vendar tega še ne bova razglasila, ker ljudem zdaj tega še ni treba vedeti.«

»Ne besede ne bom izdala,« je zatrdilo dekle; »samo... samo botri, Jerci, tej bo treba povedati.«

Trenutek je premišljal.

»Da, Jerca mora to vedeti; ona ti je kakor mati,« je dejal. »Sam ji bom povedal.«

»O, to sem vesela — vse, kar je težkega, jemlješ nase.«

»Tako težko to ne bo — in ti si že vse teže prestala... Ampak zdaj glej, da ti odleže; varuj se, da ti roka čimprej zaceli in da popolnoma ozdravi!«

konjsko kupčijo pri gostilni Kovač v Razpotju. Naenkrat ga je konj močno brcnil v trebuh in mu je povzročil hude notrajne poškodbe.

Mlad gimnazijec utonil v Savi. Na Ježici pri Ljubljani je utonil kot dober plavač v vrtincu Save 8. avgusta 11letni gimnazijec Stanko Brumec, sin vpokojenega železniškega strojevodje iz Šiške. Tovariši so ga potegnili še toplega iz vode in ga obudili z umetnim dihanjem toliko v življenje, da je odprl oči in še enkrat zavzdihnil. Med prevozom v ljubljansko bolnico je zopet padel v nezavest in umrl.

Dva požara na Kranjskem. Zgodaj zjutraj je radi slabega dimnika pogorela slamo krita hiša posestniku Janezu Urhu v Kališah, občina Kamniška Bistrica. Urh sam je z veliko težavo rešil iz gorečega poslopja svojih pet mladoletnih otrok, ki so ob požaru še spali. — V Logu blizu Poljan je nastal ogenj 5. avgusta pri posestniku Francu Buhu, po domače Dovjaku. Zgorela mu je hiša.

Smrtno povožen od ekspresnega vlaka. V Ljubljani na prelazu preko železniškega tira ob Glinški cesti se je zgodila 7. t. m. zvečer nesreča, ki je zahtevala življenje 20letnega visokošolca Antona Nachtigala, sina znamenitega vseučilišnega profesorja dr. Rajka Nachtigala v Ljubljani. Ponesrečeni Anton je bil zelo marljiv dijak in je po cele dneve študiral in zvečer se je podal na sprehod. Omenjenega dne je na povratu s sprehoda preslišal signal za prihod ekspresnega vlaka, ki ga je na prelazu zgrabil, mu odrezal glavo in nogo in je še vlekel truplo seboj kakih 100 m.

Strašna nesreča v angleškem premogovniku. Dne 6. avgusta ob treh zjutraj se je zgodila vsled dveh eksplozij v Wharcliffe-Woodmoor premogovniku v bližini mesta Barnsley na Angleš' m nesreča, ki je zahtevala takoj 57 smrtnih žrtev. V trenutku eksplozije vsled plinov je bilo v rovu 58 rudarjev. Enega so rešili živega, pa še ta je podlegel opeklinam. Kmalu po nesreči so potegnili iz 1000 m globine pod zemljo 21 mrtvih. Vseh rogov niso

mogli preiskati, ker sta eksploziji povzročili požar. Trupla smrtno ponesrečenih so bila strahovito razmesarjena.

Dve vasi zginili vsled nalivov. Iz Moskve prihaja poročilo o silnih nalivih v pogorju Kavkaz v Aziji. Hudo deževje je izpodjedlo celo goro, ki se je zvalila v dolino in zajezila gorski potok. Gora je zaslula dve vasi s prebivalstvom vred. Vsled zajezitve je nastalo 70 m globoko jezero.

Razne novice.

Proslava 800letnice samostana belih menihov v Stični na Dolenjskem. Zadnje nedeljo so slavili v Stični na Dolenjskem 800letnico tamošnjega samostana belih menihov. Ob tej priliki so priredili stiški menihi posebno slovesnost za nedoraslo mladino in se je zbralo 5000 otrok. Slovesno sv. mašo je opravil sivolasi nadškof dr. Jeglič. Med službo božjo je bilo obhajanih 4000 otrok. Pristrčno prireditev je zaključila igra »Potujoči križ belih menihov«, katero so igrali na prostem.

Odpravljena carina za dvoposestnike. Finančno ministrstvo je ukinilo v omejenih krajih carino na poljske pridelke za dvoposestnike. S črtanjem omenjene carine bo znatno olajšan omejni promet.

Krog ceste Maribor — Št. Ilj v Slov. g. Za povzdigo tujskega prometa toliko potrebna asfaltirana avtomobilska cesta Maribor — državna meja pri Št. Ilju še vedno ni v delu. Te dni se je vršila licitacija del za omenjeno cesto. Za cestni del Maribor — Pesnica se ni javil niti eden ponudnik, medtem ko sta se oglasila za razdaljo Pesnica — državna meja dva. Ker se morajo po obstoječih predpisih udeležiti licitacije vsaj trije ponudniki, je bila licitacija preložena na 17. in 18. t. m. Vzrok za nezanimanje za to važno cestno delo je predvsem v prevzemnih pogojih, katerih ni lahko izpolniti. Za prevzem teh del pridejo v poštev samo velika stavbena podjetja, ki razpolagajo z zadostnimi tehničnimi pripomočki. Take tvrdke pa so zaposlene sedaj pri železniških in cestnih delih na Kranjskem in

»Saj sem že zdrava. Zdaj, ko vem, da ne moram od tebe, je vse dobro; tako mi je, kakor da mi nikoli ni bilo nič. Tudi roka bo kmalu zdrava.«

»Tako si mi po volji, Pavla... Še nekaj! Kadar koli sva sama, mi boš rekla Franc in me boš tikala; pred ljudmi pa...«

»Vem,« mu je segla v besedo. »Naj zdaj nihče ne vidi, kako je z nama!«

»Saj midva veva zase; drugim pa še ni treba.« Dekletu je lice žarelo od sreče.

Štirinajst dni nato, neko nedeljo popoldne, je Ravnjak tako uredil, da je šel sam s Pavlo v cerkev. Kar koj ji je začel pripovedovati:

»Pavla, z Jerco sem govoril. Ni nasprotna najini ženitvi; vse ji je prav. Samo nekaj zahteva.«

»Kaj pa, Franc?«

»Pravi, ko sva se že eden z drugim zaročila, se ne spodobi več, da prebivava pod isto streho. Jaz bi dejal, da ima prav.«

»Moj Bog, tedaj moram zopet zdoma?« se je ustrašilo dekle.

»Le počakaj pa poslušaj me, Pavla! Glej, saj vidiš, kako je težko, takole živeti, ko moraš na vsako besedo, na vsak pogled paziti, da se kako ne izdaš. Tudi ljudje bi pozneje kdaj mogli kaj slabega o naju govoriti ali vsaj misliti. Prav zaradi tega, ker te imam rad, bi te hotel vsega obvarovati, kar ni prav

v Washingtonu je točasno še nad enajst in pol milijona brezposelnih oseb, dočim jih je bilo v marcu 1933 okrog 15 in pol milijona. V omenjenih 11 in pol milijonih so vključeni tudi trije milijoni brezposelnih, ki imajo začasno zaposlitev na vladnih javnih delih.

Zločini

so se tekom sedem let na Japonskem več nego podvojili. Število hudodelstev ni presegalo leta 1926 700.000. Leta 1934 so beležili Japonci 1 mil. 600.000 zločincev. Samo številka umorov ni poskočila.

Za slonom je nosoreg, ki lahko doseže visokost 1,95 m, največji četveronožec.

po Hrvaškem. — Gradbeni minister dr. Kozulj, ki se mudi s svojo družino na letovanju v Ljubnem v Savinjski dolini, se je pripeljal 6. avgusta popoldne v Maribor. Obiskal je vse oddelke obrtne razstave Mariborskega tedna in se je odpeljal proti št. Ilju, kjer se je prepričal na lastne oči o obupnem stanju ceste od meje do Maribora. Minister je obljubil vse, kar je v njegovih močeh, da se bodo gradbena dela bržkobrž oddala. — Po vesteh iz Belgrada je dovolilo gradbeno ministrstvo za modernizacijo državne ceste Maribor — državna meja naknadni kredit v znesku 3,782.000 Din. Dosedanji kredit je znašal 5 milijonov Din, kar bi bilo za betonska in asfaltna dela premalo.

VZAJEMNOST, DRUŠTVO DUHOVNI-KOV LAVANTINSKE ŠKOFIJE,

vabi vse svoje člane na redni občni zbor, ki bo 17. avgusta t. l., ob pol 10. uri dopoldne v Mariboru, bogoslovje, Glavni trg 7, s sledečim dnevnim redom:

1. Čitanje zapisnika zadnjega obč. zбора.
2. Poročilo odbornikov.
3. Volitev novega odbora.
4. Slučajnosti.

Ako ob določeni uri ni navzoča ena desetina vseh članov, se vrši občni zbor pol ure kasneje na istem kraju pri vsaki udeležbi. Ker je »Vzajemnost« preizkušena zagovornica stanovskih interesov lavantinske duhovščine, se pričakuje od članov gotova, točna in mnogoštevilna udeležba!

Odbor.

Naplavljen truplo mariborske utopljenke. Pri Sv. Marku niže Ptuja je naplavila Drava žensko truplo, v katerem so prepoznali Ano Szilagi, vlagalko Ljudske tiskarne v Mariboru, ki je skočila v Mariboru dne 26. julija z dravske brvi v vodo.

V mladosti je podpletala škofu Slomšku nogavice in nje oče je vozil Napoleona. V Arji vasi pri Petrovčah živi 90-letna Škafarjeva mama, Ana Debeljak. V mladosti je podpletala za škofa Slomška nogavice, katere ji je nosil v popra-

vilo škofov sluga Matija, ki je bil doma iz Žalca. Škafarjeva mama, ki še danes plete obrisače brez naočnikov, pripoveduje, kako je njen oče, ki je bil rodом iz Kranjske in se je priženil v Žalec, kot postiljon vozil z drugimi francoskega cesarja Napoleona s štirimi belci. Kočijaži so prejeli pred Trojanami v hudi zimi ukaz, da bodo vsi usmrčeni, če se zvrne cesarjev voz. Ko so srečno pripeljali cesarja po strmeh klancu v dolino, je Napoleon podaril vsakemu vozniku zlat za 10 gld.

Od Drave naplavljen brodar. Dne 28. maja je odtrgala močno narasla Drava brod v Jelovcu pri Kamnici v mariborski okolici. Tedaj je zginil v dravskih valovih brodar Josip Čapla. Njegvo truplo je sedaj po treh mesecih izročila Drava v Šribovcu pri Varaždinu.

Tržni dan v Mariboru se vrši vsled praznika dne 15. avgusta v petek in ne v soboto.

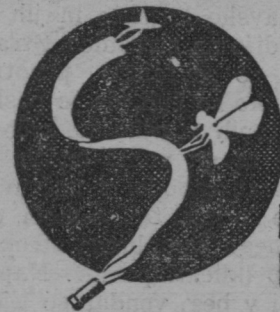
Zobozdravnik dr. F. Kartin, specialist za zobne in ustne bolezni, Maribor, Gosposka ulica 32 (vhod Volkmerjeva 1) ordinira zopet od 18. avgusta naprej. 967

Dr. Sergije Kapralov, zdravnik iz Marije Snežne, se je vrnil z dopusta in zopet redno ordinira.

Obžalovanja vredni slučaji.

Mlad pek ustrelil hčerko pekovskega mojstra in še samega sebe. Slavko Fekonja, 27letni pek, je prevzel s 1. junijem v Studencih pri Mariboru pekarijo Roka Beline. Zaljubljen se je v 19letno Belinovo hčerko Ano, ki ga pa ni marala in je bil tudi njen oče proti poroki. Iz ljubosumnosti je Fekonja zgodaj zjutraj kar na cesti v Studencih oddal na Ano dva strela, ki sta jo zadela, da se je takoj zgrudila. Ko je nesrečnež videl deklino zadeto, je obrnil orožje proti sebi in si je oddal v sence dve krogli. Žrtvi ljubosumnosti je rešilni oddelek odpeljal v mariborsko bolnico, kjer pa ni bilo za nobenega rešitve. Prvi je podlegel strelom Fekonja, za njim pa še Ana Belina.

Pobegli kaznenec prijet. Od zaposlitve v mariborski vinarski šoli sredi aprila je

Muholovec

AEROXON

polovi vse muhe!

Kdo pozna Aeroxon, ne kupuje drugega muholovca.

Zahtevajte izrecno

„Aeroxon“

pobegnil 26letni kaznenec Franc Železnik. Bil je obsojen na tri leta radi tatvine in mu je manjkalo samo še 15 dni, da bi bil prestal celo kazen. Sedaj je priznal po aretaciji, da je prvotno pobegnil v Avstrijo, kjer se mu je zelo slabo godilo. Pred kratkem se je vrnil in so ga prijeli na Teznu orožniki, ki so ga izročili mariborskemu okrožnemu sodišču.

Nevaren žepar pod ključem. Na razstavnem prostoru Mariborskega tedna je bil prijet Marko Sunjič, 32letni ključavničar iz Mostarja v Hercegovini. Aretira nega zasleduje zagrebška policija in več sodišč radi raznih tatvin in cele vrste žeparskih spretnosti.

Krvav napad na stražnika. V Ptujju j. bil izvršen 4. avgusta tik pred polnočjo v Prešernovi ulici krvav napad na stražnika Ludvika Pestotnik. Na nočnem službenem obhodu je zadel Pestotnik v krčmi omenjene ulice na pet možkih, ki so popivali za denar, katerega so po dnevu naberačili.

Na Angleškem so zgradili leta 1869 jadrnico »Dauntless«, ki je še danes v rabi.

Prve izdaje knjig lahko prinesejo lastnikom znaten povešek. Nek kritiki je posedal prvo izdajo pruske knjige, katero je kupil za eno marko. Knjigo je pustil vezati in je dobil za njo 5000 mark. Če bi jo bil pustil nevezano, bi bil izkupil za njo najmanj 15 tisoč mark.

V šoli v Godwoodu v južni Afriki je 6 parov dvojčkov. V otroškem vrtecu v Detroitu v severni Ameriki so četvorčki, ki so si tako podobni, da jih zamore razločiti učiteljica samo po obleki.

in prijetno. Saj najina zaroka velja, tudi če se za kratek čas ločiva.»

»Kam pa naj grem?«

»Vidiš, jaz sem si takole namislil. V Mariboru so šolske sestre, ki imajo dom za taka dekleta, kakor si ti. Tam bi se naučila ročnega dela in gospodinjstva. Ali bi šla tja? Če ti je prav, pojdem dol in se zmenim. Skrbel bom zate, da ti bo dobro. Ljudem tu lahko rečeva, da bi se v Mariboru rada kaj naučila, ker z bolno roko ne boš več za vsako delo.«

»Franc, strašno dolg čas mi bo po tebi.«

»Meni za tabo nič manj. Toda saj ne bova na večno ločena. O veliki noči pridem pote. Tedaj pojdeva k župniku, da naju okličejo in izprašajo; potem pa se takoj poročiva. Potem bova srečna in do smrti naju ne bo nič ločilo.«

Zdaj se je dekletu obraz zopet razjasnil.

»Ali ti je prav, Pavla?« jo je vprašal.

»O da, Franc! Vse mi je prav, kar rečeš. Hvalježna sem ti za vso skrb.«

Četrtek nato se je podala Pavla že na pot. Ravnjak, ki je šel že pred njo do postaje, jo je pospremil v Maribor.

VIII.

Prelep jesenski dan je bil. Bistriška planina se je kopala v soncu. Ves svet je bil prazničen.

Nič sončen in nič prazničen pa ni bil sivi, bradat in plečati mož, ki je čepel na štoru; njegov obraz je bil mrk in oblačen. Enkrat je pogledal daleč tja v en dan, drugič je pobesil glavo in strmел pred se.

Bil je Osojnik, ki je prišel k svoji živini na planino. Težke misli so se mu podile po glavi, tako da ni videl ničesar okoli sebe niti ni čul, kako se nekdo plazi po bregu sem. Iznenada je revsnil hripav glas:

»Dober dan, gospod Osojnik!«

Predenj je stopil petdesetleten čokat mož kratko ostrizenimi lasmi in črnimi očmi. Imel je čedno zeleno obleko, škornje, klobuk s krivcem in nahrbtnik. Osojnik ga je ostro pogledal in surovo ošvrknil:

»Kdo si?«

»Hahaha,« se je oni rezko zarežal, »ali gospod Osojnik ne poznajo več svojega prijatelja Mirka?«

»Salamenski cigan, ali si spet prišel? In kako si se nacamal in oblekel!« je dejal kmet jezno in začudeno.

»Saj veš, da tudi zverina tak kožuh obleče, kakor je kdaj kje prav,« je odgovoril ciganski poglavar. »Ako ima človek sovražnike, mora biti pač previden.«

»Ali k meni si pa kar tako upaš?«

»Tebe se nimam kaj bati. Midva sva predobra prijatelja in tovariša, hehehe.«

»Ti prekleti goljuf!«

Odvzel jim je delavske knjižice in jih je pozval, naj mu sledijo na stražnico. Stražnikovemu pozivu so se fantje prvotno uprli in šele tedaj, ko so čuli, da je poslal po ojačenje, so stopili z njim iz krčme. Zunaj na prostem so ga pobili na tla in eden ga je osemkrat zabodel z nožem v hrbet. Napadeni je še imel toliko moči, da je oddal iz službenega samokresa strel, s katerim je hotel priklicati pomoč. Napadalcu so se spustili v beg, vendar so ujeli policisti dva in sicer Rudolfa Jankovič in Jožefa Suknajič, pomožna delavca iz Trbovelj. Ptujška policija je obvestila mariborsko, ki je zaprla še tri preostale: 22-letnega Antona Šprajca, 24letnega Franca Legata in 21letnega Antona Romiha. Vsi trije so brezposelni potepuhi.

Elektrika ne pozna šale! Skupina fantov od Sv. Miklavža na Dravskem polju je popivala na veselici v Dobrovcah do 4. ure zjutraj. Na poti proti domu so prišli do falskega elektrovida. 21letni delavec Fr. Lešnik je iz fantovske nagajivosti splezal na stolp električnega voda in pozival še druge, naj mu sledijo, če imajo korajžjo. Lešnik je že bil na vrhu stolpa, ko je začel za njim plezati Kirbiš, drugi pa so čakali spodaj. Lešnik se je dotaknil z levico žice z visoko napetostjo. Iz žice je počilo, nesrečneža je objel ogenj in že je tudi padel na tla, kjer si je še prebil lobanjo in obležal mrtev. Plamen mu je obžgal roke do ram ter noge do kolen. Električni tok je udaril tudi Kirbiša, ki si je še pa otel življenje. Ta žalosten slučaj bi naj bil dovolj svarilen, da elektrika ne pozna nobene šale!

Hud zabodljaj. V noči na zadnjo nedeljo so neznanci napadli pred Žoharjevo gostilno na Teznu pri Mariboru Pavla Dvoršaka, 18letnega delavca od Sv. Martina pri Vurbergu. Eden ga je hudo zabodel z nožem v levo nogo. Poškodovanega so spravili reševalci v mariborsko bolnico.

Aretiran je bil v okolici Ormoža 22letni posestniški sin Ivan Serec iz Vratja vasi pri Apačah, ker je tamkaj smrtnonevarno

zabodel 26. julija delavca Franca Poša iz Donnersdorfa iz Avstrije. O žalostnem slučaju smo poročali v zadnji številki. Po Po krvavem dejanju je divjak zginil z doma. Potepal se je med drugim celo po Mariboru, se je podal nato v Ormož, kjer se je skrival po okolici. Našli so pri njem 2200 L. Serec je po aretaciji izpovedal, da se je po pretepu splazil domov in vzel 3000 Din. Predali so ga okrožnemu sodišču v Mariboru. Zabodeni Poš se zdravi v bolnici v Radgoni, kjer se mu je prvotno obupno stanje obrnilo na boljše.

Samomor v duševni zmedenosti. Na železniški progi pri Pečovniku v okolici Celja so našli zadnjo nedeljo razmesarjeno truplo 29letnega Franca Pukla, trgovskega pomočnika iz Maribora, ki je bil uslužben v Celju. Pukl je dobil pred dnevi pri kopianju solnčarico in je izvršil obupno dejanje v duševni zmedenosti.

Nepoboljšljiv. V maju je bil deležen pomiloščenja 26letni Janez Bezovšek iz Gornjega grada. Obsojen je bil radi tatvine na 2 in pol leta ječe. Radi lepega vedenja v zaporih so ga 9 mesecev poprej izpustili na svobodo pod pogojem, da ne bo tekom treh let ničesar zagrešil. V prostosti se ni hotel oprijeti nobenega resnega dela. Zadnje dni so ga prijeli v Kamniku, kjer je prvotno ušel stražniku, a je pozneje padel v roke orožnikom. Dognali so, da je zopet kradel in vamljal in bo na novo obsojen ter bo še odsedel preostalih 9 mesecev.

Iz obupa nad življenjem se je obesil za kljuko vrat v delavnici 55letni Jožef Vidensek, brivski mojster v Ljubljani na Zaloški cesti in pristojen v št. Rupert pri Krškem. V obupno dejanje so ga nartirale denarne težave.

Mednarodni slepar pobegnil. Evropska policija zasleduje mednarodnega sleparja Bernarda Jaffe. Star je 48 let in Berlinčan. Že v mladih letih je toliko zagrešil, da bi ga takoj zaprli v Berlinu, na Dunaju in v Parizu. Pred štirimi leti se je zadrževal v Dubrovniku, kjer je tamošnje trgovce in industrijce ogoljufal za 400 tisoč dinarjev. Po goljufiji se je umaknil v

grško prestolico Atene, kjer je moral v bolnico. Predno so ga utegnile grške oblasti izročiti, je pobegnil v Jugoslavijo in nato v Avstrijo. Na Dunaju so ga prijeli in poslali v Dubrovnik. Zadnje dni je tako obolel, da so ga poslali v bolnico. Kakor hitro je bil pri močeh, je pobegnil — neznan kam.

Slovenska Krajina.

Sobota. V Soboto je nastavljen iz Turnišča kaplan g. Šoštarec Alojzij, na njegovo mesto je prišel novomašnik g. Holzedl Anton. G. Šoštarec bo imenovan za kateheta na gimnaziji. Mi gospodu prav iz srca čestitamo in obenem dijaštvu, da dobi takega naslednika g. Kelenca. Sicer bodo gospoda v Turnišču zelo pogrešali, pa še bolj je potreben na naši gimnaziji. Gospod se je vedno odločno zavzemal za naš list in ga širil, zato nas še bolj veseli, da je prišel v Soboto, v center Slovenske krajine, kjer bo še več lahko storil za dober katoliški tisk.

Sobota. Bivši ravnatelj Martinišča dr. Kelenc Tomaž, zdajšnji ravnatelj v Splitu, je obiskal te dni svoj rojstni kraj. Bil je naprošen od novomašnika Kozar Alojzija z Goričkega, da mu je pridigal pri njegovi novi sv. maši. Pridiga je bila zelo ganljiva in je segla vsakemu verniku globoko v srce.

Bistrica. V Muri je utonil mlad fant Hozjan. Bil je že več časa v Splitu v samostanu. Rad bi bil duhovnik, ali pa vsaj frater. Z velikim veseljem je odšel z doma in se v samostanu dobro počutil. Njegova pisma, ki nam jih je pisal kažejo zlato dušo, ki je v njem prebivala. Prišel je na počitnice, se kopal, skočil v vodo in nenasitna deroča Mura ga je zakopala. Naj mu bo Bog usmiljeni sodnik, domačim pa ob težki izgubi naše iskreno sožalje!

Sv. Sebeščan. Občinskih volitev se vse nekam boji. Še sedaj nismo spravili občine v red. Najbrž bo naša občina razbita. Če namreč sedeža ne bodo prenesli k Sebeščanu, gre ta vas v Pucconce, kjer so manjše doklade. Brez te vasi pa občina ne more delovati. Naš občinski tajnik bi nas tudi rad zapustil. Prosil je za tajništvo v Dolnji Lendavi.

»Ho, nikar tako naglo! Jaz bi te mogel bolj po pravici imenovati goljufa. Od tistih šestih jurijev, za katere sva se zmenila, mi nisi še niti pare dal.«

»Ti zlodej, zakaj bi ti jih naj bil dal? Poprej bi bil ti moral izpolniti, kar sva se pogodila. Toda namesto da bi bil Vando, to coprnico, spravil tja, kamor sem ti rekel, si mi jo nastavil tu sem pred nos.«

»Pogodila sva se, da mi boš plačal v šestih urah. Pa nisi. Medtem mi je beštija ušla in nisem je več mogel dobiti v kremplje.«

»Lažnivec, ali misliš, da ti verjamem? Zmenila sta se z dekletom, pa me imata za norca.«

»Ali se ti meša? Ali res misliš, da sem tako neumen, pa da se bom tu okoli orožnikov motovilil, ko me vsak trenutek lahko primejo in za kako leto zaprejo? Menda tebi in tvojim norcem na ljubo, ha?«

»Zakaj si pa potem deklino na Ravne spravil? Zakaj, te vprašam!«

»Saj je nisem jaz. Vzeli so mi jo in nihče se zaradi tega ni toliko jezil kakor jaz. Menda vendar veš, da sem jo od jeze skoraj ubil. Zaradi tega sem moral izginiti in dve leti se nisem smel prikazati tod okoli. Tri prste bi si dal odsekati, če bi jo spet dobil v pest.«

Osojnik mu je moral verjeti. Stisnil je zobe, nekoliko časa molčal in potem srdito zamomljal:

»Spravi mi vraga s poti! Spravi jo daleč kam!«

»Že dvakrat sem skušal, da bi jo ujel, pa ni mogoče,« je odgovoril cigan. »Da bi jo po sili, na to ni misliti; drugače pa se ne da in ne da.«

»Kaj potem?«

»Nič. Pustiti je treba; kakor je, pa je.«

»Prekletu, po kaj pa si potem prišel? Kaj hočeš pri meni? Ali spet denar?« je zarohnel Osojnik.

»Glej, glej, kako dober nos imaš; koj si pravo zavohal!« je dejal cigan progoljivo. »V hudi stiski sem.«

»Seveda, saj ti na obleki vidim,« mu je kmet jedko in zasmehljivo odvrnil.

»Kaj! Obleko je lahko dobiti; toda denarja — denarja — s tem je huje. Moja tropa se je na vse kraje razletela, šotore so nam požgali, konje pokradli. Z Bistro, svojo ženo, sem ostal sam na svetu; hujši ko največji berač.«

»Ne boš me ujel na take ciganske limanice; poznam tebe in tvoje ciganske litanije. Ne morem ti pomagati; jaz tudi nič ne zaslužim.«

»S ciganko Vando si si celo bogatijo pridobil. Nekaj drobtinic boš vendar tudi svojemu prijatelju in pomagaču Mirku tudi privoščil.«

»Hahaha, takih drobtinic si že toliko namolzel iz mene, da jih je tudi že za celo bogatijo. Zdaj sem se pa naveličal. Niti pare ti ne dam več.«

Največji spornik na svetu

dogotavljajo v Black Hills na severu severnoameriške države Dakota. V živo skalo so uklesane glave največjih državnikov Združenih ameriških držav. Glava predsednika G. Washingtona je od čela do brade visoka kakor petnadstropna hiša, ostale glave dosežejo višino 60 m. Na tem spomeniku je zaposlenih na stotine delavcev od leta 1927 do danes.

Ob zgornjem toku južno - ameriškega veletoka Amasonas so ujeli anakonda kačo v dolžini 13,4 m

Povprečna globočina vseh oceanov znaša 3800 m.

(Dalje sledi.)

Dolja Lendava. Č. g. Halas Daniel, lendavski kaplan, je odšel te dni na počitnice radi slabega zdravja. Priporočamo ga v molitev, da se vrne čimprej zdrav in zadovoljen nazaj!

Turnišče. Poročila sta se v nedeljo dne 2. t. m. g. Čizmazija Štefan z gđ. Nemeč Verono iz Turnišča. Mlademu paru želimo obilo božjega blagoslova!

Dokležovje. Prvo sv. mašo bo pel g. Bakan Ivan, salezijanec, v nedeljo dne 23. avgusta, ne pa, kakor je bilo rečeno, dne 2. avgusta. Nova sv. maša je bila preložena radi bolezni sestre novomašnika. Nova sv. maša bo v Dokležovju.

Beltinci. Dne 26. julija je pel novo sv. mašo g. Trašnjek Štefan iz Lipovec. Zelo veliko veselje se je zbudilo po celi vasi, ko je dobila po tako dolgem času spet novomašnika. Velika množica vernikov je spremila novomašnika v lepo beltinsko cerkev. Pri sv. maši ga je vodil g. Vadovič Rudolf, domači plebanoš. Pridigal mu je rojak g. Škafar Ivan iz Bratonec, sedaj kaplan v Prevaljah.

Lendava. Velik požar je bil pri Našički v Dolnji Lendavi. Gorelo je seno. Na pomoč so hitro prispeli domači gasilci in začeli gasiti. Kako je nastal požar, se ne ve. Velika zahvala gre domačim gasilcem, ki so hitro priskočili na pomoč.

Obsodba nečloveške matere. Letos, sredi meseca aprila, je utopila 28letna poljska delavka Gizela Sabotin iz Mostja pri Dolnji Lendavi svojega šestmesečnega otroka. Trupelce je skrila v drvarnico pod kup drv. Sredi meseca junija je poročila poljskega delavca Andreja Sabotin. Dan pred poroko je priznala otrokovi botri, kaj da je učinila z otročičem. Na ta način je oblast zvedela za zločin nečloveške matere. V drvarnici so še našli nekaj kosti, vse drugo so pa že bile požrle podgane. Detomorilka se je pred mariborskimi sodniki izgovarjala z obupom, a je le bila obsojena na štiriletno ječo.

Umrli na posledicah stisnenja. Pri regulaciji Mure je bil zaposlen Franc Bezjak, delavec iz Murskega Središča. Podirajoče se drevo ga je stisnilo in prepeljalo so ga v mariborsko bolnico, kjer je umrl vsled prehudih notrajnih poškodb.

Otrok šmrtno povožen. Posestnik Viljem Sinkov v Rogaševcih je zaviral navzdol po strmih poln voz gnoja in ni videl, da je pred vozom dveletna Mirica, hčerka sosedu Reiserja. Kolesa so šla deklici preko glave in ji zdrobila lobanjo. Bila je na mestu mrtva.

Volilna sposobnost pri občinskih volitvah.

Nove volitve občinskih odborov se bodo vršile letošnjo jesen v vseh občinah, izvzemši mestne občine; te so v Sloveniji: Celje, Ptuj, Maribor, Ljubljana. Tudi v tistih občinah, kjer so se občinske volitve letos že vršile ali se bodo pred jesenjo vršile, jeseni občinskih volitev ne bo. Vršile se bodo po istem zakonu, po katerem so se vršile občinske volitve 15. oktobra 1933. To je zakon o občinah, ki ga je sprejel parlament naše države, potrdil Njeg. Vel. kralj Aleksander 14. marca 1933 in ki ga je objavil »Službeni list« 29. aprila 1933. Ta zakon določa o sestavi občinskega odbora naslednje: 1. v občinah od 3000 do 5000 prebivalcev sestoji odbor iz 24 odbornikov, 2. v občinah od 5000 do 8000 prebivalcev iz 30 odbornikov, 3. v občinah od 8000 prebivalcev in več iz 36 odbornikov, v občinah, v katerih je manj ko 3000 pre-

bivalcev, sestoji občinski odbor iz 18 odbornikov.

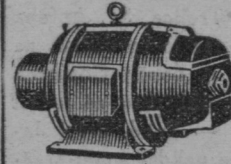
Kdo more voliti in biti izvoljen?

Občinski odbor se voli z občnim, enakim, neposrednim in javnim glasovanjem na tri leta. Volilno sposobnost imajo vsi prebivalci, ki so vpisani v volilni imenik občine po zakonu o volilnih imenikih, po katerem ima volilno pravico vsak moški državljan po rojstvu ali priroju, če je dovršil 21. leto starosti. Začasno izgubijo volilno pravico: 1. oni, ki so obsojeni na ječo ali zapor, daljši od leta dni, dokler se ne vrnejo v pravice; 2. oni, ki so obsojeni na izgubo častnih pravic, za čas, dokler traja ta kazen; 3. oni, ki so v stečaju (konkurzu); 4. oni, ki so pod skrbstvom, in 5. oni, ki so z rzsodbo izgubili volilno pravico zaradi raznih kaznivih dejanj. Izvoljen za občinskega odbornika more biti tisti član občine, ki ima volilno pravico po zakonu o volilnih imenikih in ki je dovrš 25 let ter od izvolitve ni izključen.

Kdo ne more biti občinski odbornik?

Občinski odborniki ne morejo biti: 1. občinski uslužbenci, dokler so v aktivni službi; 2. uradniki tistih oblastev, ki vodijo neposredno nadzorstvo nad občino; 3. tisti, ki so z občino v pravdi, dokler se pravda ne dovrši; 4. občinski dobavitelji,

DOBAVLJA-POPRAVLJA

motore
vseh vrst električnih strojev
Domača tovarna
IVAN PASPA I SINOVI
Zagreb, Koturaška 69

podjetniki občinskih del in zakupniki občinske imovine in dohodkov; 5. tisti, ki morajo položiti račun o upravljanju občinske imovine ali o upravljanju kakega občinskega zavoda ali o kakem poslu, ki ga jim je občina poverila, dokler ga ne položijo; 6. tisti, ki brez upravičenega razloga niso sprejeli odborniške dolžnosti ob poslednjih volitvah; 7. tisti, ki stalno uživajo vzdrževanje ali podporo iz občinskih ali drugih javnih sredstev, razven državnih; 8. tisti, ki so s predsednikom ali člani uprave v krvnem sorodstvu do vštetelega 4. kolena ali v svaštvu do vštetelega 2. kolena.

Osebe, ki ne govorijo in ne pišejo službenega jezika, in osebe, ki so v aktivni državni ali samoupravni službi, kakor tudi duhovniki ne morejo biti postavljeni za kandidate na prvih šestih mestih kandidatne liste.

DRUŠTVENE VESTI

Ptuj. Misijonski odsek dekliške Marijine družbe pri oo. minoritih priredi 14., 15. in 16. avgusta misijonsko razstavo v samostanski dvorani. Deklata pridno delajo in zbirajo razne predmete za naše misijonarje. Vstop prost, le prostovoljni misijonski prispevki se hvaležno sprejmejo. Pridite in pogledite trud naših deklet!

Vojnik pri Celju. Naše katoliško izobraževalno

društvo proslavi 25 letnico svojega obstoja na Jernejevo, 23. avgusta, sledeče: dopoldne ob pol desetih bo cerkveno opravilo: sv. maša za umrle društvene člane v farni cerkvi v Vojniku, nato pa prosvetni tabor zunaj cerkve. Govorijo g. dr. Josip Hohnjec, predsednik Prosvetne zveze, in drugi ter člani sosednjih prosvetnih društev. Ob štirih popoldne se vprizori kmečka igra v štirih dejanjih »Dom« na prostem. Nato izvaja šest fantov simbolično sliko »Lepa naša domovina« in zborna deklamacijo »Naš narodni dom«. Med popoldansko prireditvijo se vrši srečolov z 200 krasnimi dobitki. Posamezna srečka stane samo 1 Din.

Odprta noč in dan so groba vrata.

Kamnica pri Mariboru. Dne 4. avgusta popoldan smo spremili k zadnjemu počitku na tako tragičen način umrlega g. Ivana Krepsa, posestnika v Rošpohu pri Mariboru, ki je dobil od nekega zverinskega zločinca smrtnonevarne rane, katerim je podlegel. Kako priljubljen je bil blagopokojni, je pričal njegov pogreb, katerega je vodil g. msgr. Vreže iz Maribora ob asistenci dveh domačih gg. duhovnikov ter v spremstvu obilo drugega občinstva iz naše fare. G. msgr. Vreže mu je govoril vsem v srce segajoč poslovilni govor. Kamniški pevci so mu pa zapeli nagrobnico. Naj mu bo lahka domača slovenska zemlja!

Sv. Jurij v Slov. goricah. Tužno je odjeknila žalostna vest, da nam je tako nenadoma pobrala smrt šele 51 let starega tukajšnjega organista Fanele Antona. V nedeljo dne 26. julija je še orgljal v tukajšnji farni cerkvi, dne 2. avgusta, torej čez teden dni, pa smo ga že položili k večnemu počitku. Po kratki, a mučni bolezni zastrupljenja krvi male ranice na prstu in težkem vnetju je umrl pri svojih sorodnikih v št. Lenartu ter bil tudi tam v svoji rojstni fari pokopan. Služboval je nad 25 let kot organist v Vurbergu pri Ptujju ter šele dve leti pri Sv.

Juriju. Na njegovi zadnji poti so ga spremljali štiri gg. duhovniki, osem njegovih školiških stanovskih tovarišev ter veliko ljudstva, ne le od št. Jurja in št. Lenarta, ampak tudi iz Vurberga, Sv. Barbare in Sv. Martina, ker je bil povsod priljubljen, kjer so ga poznali. Skrbel je povsod za lepo cerkveno petje, zato so mu tudi domači vrli pevci pod vodstvom g. župnika zapeli tri žalostinke, posebej pa še tudi šentlenarški pevski zbor ter nazadnje zbor organistov lepo slovo. Pri grobu so se od njega poslovili g. lenarški župnik ter njegov stanovski tovariš od Sv. Martina, nazadnje pa tudi šentjurski g. župnik. — Pri Sv. Jurju smo dne 6. t. m. tudi pokopali po težki in dolgi bolezni Ketiš Matijo v 64. letu starosti. Bil je tu naokrog znan zelo spreten in pošten mlinar ter je nazadnje bil pri svojih sorodnikih v Partinju. Čeravno je bil zelo močne narave, a posledice svetovne vojne so ga strle. Vsem težko prizadetim družinam in sorodnikom naše iskreno sožalje!

Sv. Benedikt v Slovenskih goricah. Nemila smrt je utrgala nit življenja Antoniji Elbl, ženi cerkvenega ključarja Janeza Elbela, posestnika v Tretkovi. Dne 27. julija smo jo ob obilni množici

ljudstva zagreblji k večnemu počitku. Da je bila priljubljena doma in pri sosedih, je pričal njen veličastni pogreb. Iskrena hvala pogrebniemu zavodu v Radgoni, vsem sorodnikom in prijateljem, ki so prihiteli iz Gočove, Sv. Trojice, Sv. Antona in Sv. Ane, Sv. Bolfenka itd. ter jo spremljali na zadnji poti. Na grobu je vlč. g. dekan Gomilšek orisal njeno vrlo življenje. Pevski zbor se je od rajnice poslovil z nagrobno. — Tebe, dragi Janez, naj pa tolaži zavest, da se nekaj zopet srečno snideta nad zvezdami!

Sv. Benedikt v Slovenskih goricah. V ponedeljek 3. avgusta je na Zg. Ročici prevžitkarica Ivana Rokavec padla s slive. Živela je še eno uro. K sreči je prejšnji dan prejela sv. zakramente. Bila je v 78. letu starosti. Naj počiva v miru!

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Dne 22. julija smo pokopali vsem znanega in priljubljenega posestnika Franca Kolariča z Benediškega vrha. Veliko število ljudi in pet duhovnikov ga je spremljalo na zadnji poti. Bil je zvest član moške Marijine družbe, 15 let cerkveni ključar župnijske cerkve, pomočnik v živinskih boleznih, zaveden naš pristaš, dober sadjar in vedno dobre volje. Kjer se je pojavil oče Pirhan, se je vse smejalo. Dne 27. julija pa smo spremljali na zadnji poti Antonijo Elbl, ženo kmeta in cerkvenega ključarja Ivana Elbla iz Trotkove. Bila je dobroštrčna žena, skrbna gospodinja, zavedna Slovenka in zvesta prijateljica prvih petkov v mesecu. Tudi njo je veliko ljudi spremljalo k večnemu počitku. Naj oba počivata v miru!

Sv. Ana v Slov. goricah. Dne 30. julija nas je za vedno zapustil Jernej Žamut, kmet iz Žic. Pogreb pokojnika je bil v soboto dne 1. t. m. Udeležilo se ga je mnogo faranov, kar je znak, da je bil povsod priljubljen in spoštovan. Odlikoval ga je odkrit ter pošten značaj. Ob bridki izgubi izrekamo iskreno sožalje pokojnikovi ženi gospodnji in hčerki Slavici.

Ptujska gora. Dne 17. julija t. l. je v glavni vojaški bolnici v Belgradu umrl vojak Stanko A. Stumberger, rojen leta 1913 v Janežovcih v ptujskem okraju. Bolezen: pljučno vnetje. Pokopan je bil rajni dne 18. julija na mestnem vojaškem pokopališču v Belgradu. O rajnem Stumbergerju piše njegov vojaški duhovnik iz Belgrada to-le: »Rajni Stanko, katerega sem v bolnici redno obiskoval, je bil potrpežljiv bolnik, vse dni svoje težke bolezni otroško udan v voljo božjo. Ko je podpisani prvič Stankota našel v bolnici, je Stanko takoj poklical: »Gospod, pridite k meni! Gospod, ali me poznate? Vi ste mene zaprisegli na vojaško službo gori na Banjici; jaz sem tudi Slovenec.« Vdano se mi je izročil v duhovno oskrbo. V nedeljo dne 12. julija je pobožno opravil sv. spoved, srčno pobožno molil z menoj: »Gospod, jaz nisem vreden . . .« in lepo ter ginljivo sprejel Gospoda Jezusa v sv. obhajilu ter bil spreviden s sv. zakramenti za umirajoče. V sredo dne 15. jul. je še enkrat na lastno željo, ko sem obhajal druge vojake v njegovi bolniški sobi, sprejel sv. obhajilo. Ko sem mu na vročem čelu naredil znamenje sv. križa, kako me je s široko odprtimi očmi gledal in klical: »Mati Gorska, prosí za me!« Mati Gorska, ki jo je tako iskreno častil, ga ni zapustila, imel je v bolnici in v zadnji uri ob strani njeno pomoč in priprošnjo. Žalujočim ostalim, ki objokujejo smrt rajnega Stankota, naj bo to največja tolažba, kakor tudi to, da je rajni bil vesten vojak, ki je zvesto izpolnjeval svoje dolžnosti v službi svojega kralja in svoje domovine, tako da je bil priljubljen pri svojih predstojnikih, kakor tudi pri svojih tovariših vojaki, ki vsi obžalujejo njegovo smrt. V bolnici je s svojo vzgledno potrpežljivostjo in pobožnostjo bil vsem, tudi drugovercem, predmet globokega spoštovanja. Raj-

ni je bil pokopan s predpisanimi vojaškimi častmi. Pogreba so se udeležili njegovi predstojniki in tovariši v častnem vodu. Grob rajnega, četudi je umrl daleč od svojih ljubih in dragih, ne bo nikdar pozabljen, ker podpisani obiskujem grobove naših rajnih vojakov, ki spijo pod senco naše častne vojaške zastave, in se jih spominjam pri sv. mašah. Moram še pripomniti, da je vojaški zdravnik g. sanitetni general dr. Rudolf Kobal, ki ni le izvrsten zdravnik-internist, ampak tudi pravi oče bolnim vojaku, storil vse, da bi ohranil rajnega pri življenju, a volja božja je bila, da je pridnega našega Stankota vzel k sebi, in tej volji Vsemogočnega se je treba ukloniti. Stanko je sedaj, trdno zaupajmo, pri svojem Odrašeniku, kjer uživa večni mir in pokoj v večnem veselju.

Podgorje. V nedeljo 2. avgusta se je pri nas obhajala slovesnost, kakršne ne pomnijo tukajšnji najstarejši ljudje in je tudi ni zabeležene v župnijski kroniki, slovesnost zlate poroke Jevšnik Janeza in Jožefe, po d. Anžejja v Velunji. Kljub visoki starosti sta še oba zdrava in čila. Mož je dopolnil 80 let, žena pa 77. Vsa leta njunega zakonskega življenja sta vestno in pridno vršila svoje delo in dolžnosti krščanskih zakonskih. Seveda ni izostalo tudi trpljenje in žalost. Mnogo otrok jima je pomrlo, le dva sta dočkala dan zlate poroke, od katerih je hči poročena v Ravnah, sin pa vodi vzgledno domače posestvo. Želimo zlatoporočencema, da bi ju Bog ohranil v zdravju in da bi učakala še biserno poroko!

Sv. Benedikt v Slov. goricah. V petek 7. avgusta je pogorela Doklova vinčarija v Ločkem vrhu. Ker je bila lesena, je vse zgorelo, zlasti precej polovnjakov L. Kocbeka. Ogenj so zatrosili otroci. Gasili so pridno benediški gasilci.

Sv. Benedikt v Slov. goricah. 40 letnico mašništva je obhajal v krogu svojih župljanov velezašlužni g. dekan in konzist. svetnik Franc Sal. Gomilšek. Na predvečer, 24. julija, so se mu v ta namen poklonili zastopniki vseh društev in organizacij. Pevsko društvo je pod vodstvom organista Krajncja zapelo podoknico, nakar mu je g. Krajnc čestital k jubileju. Nagovoril je g. dekana tudi bogoslovec Breznik in se mu zahvalil za pomoč, ki jo je izkazal dijakom. Govoril je tudi Kramer Franček v imenu marijanske kongregacije. K lepemu jubileju čestitamo vsi farani in želimo, da bi nam Bog dal, da g. dekan ostane še čil in zdrav in da bi obhajal v naši župniji še zlati in dijamantni jubilej!

Sv. Anton v Slov. goricah. Sporočati moramo, da se imamo tudi ženiti korajžo. Tako se je med drugimi dne 19. julija poročil predsednik Prosvetnega društva Palučev Peppek iz Brengove z Rojsovo šefko iz gostoljubne Altove hiše. Oba sta absolventa kmetijskih šol. Poročal ju je ženinov brat, bizeljski kaplan g. Nace Paluc. Novoporočencema želimo vsi obilo sreče in zadovoljnosti v novem stanu! — Ker so bili brez gospodinje pri Frasovih v Cogetincih, je mladi Franček, fant mirnega značaja, tudi korajžno pogledal dne 6. julija t. l. v kapelsko župnijo in si izbral za družico skozi življenje vrlo mladenko in Marijino družbenko šilčevo Micko iz Boračeve. Tako je dobila lepa Klokečova kmetija potrebno gospodinjo, kateri želimo, da bi se počutila prav zadovoljno med Antončani. Obema novoporočencema naj Bog podeli obilo zdravja, sreče in medsebojne zastopnosti v novem stanu. Takoj drugi dan po veseli gostiji pa je žal nemila usoda že prinesla žalost v hišo. Smrt je namreč pokosila priljubljeno teto in botro ženino Franciško Nedelj-

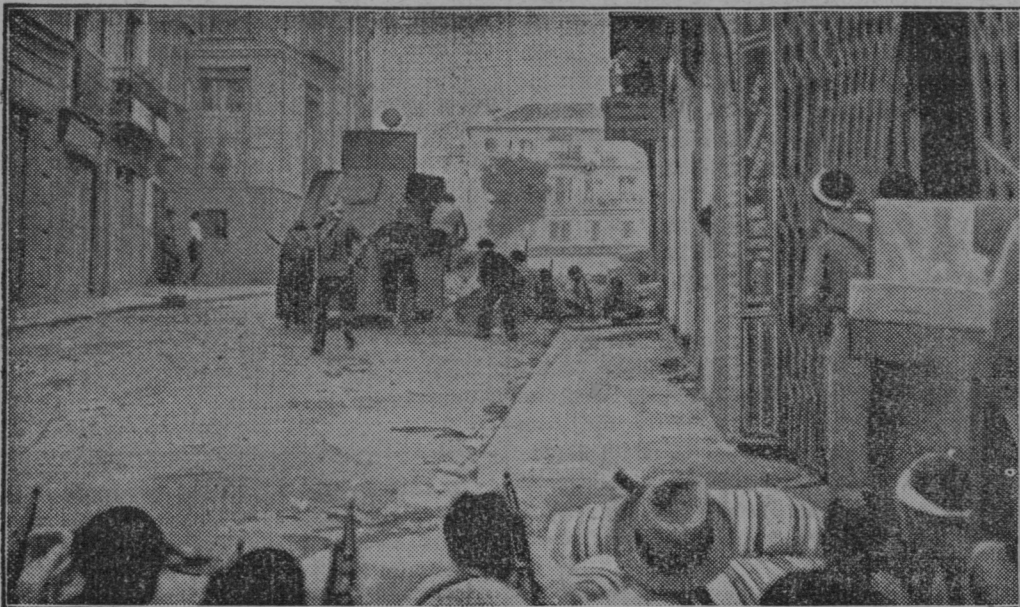
ko, prevžitkarico iz Senarske. Zjutraj je še bila vsa v popolnem zdravju in v veseli razpoloženosti, opoldne pa že mrlič. Res ne vemo ne ure ne dneva, kdaj nas prehití neizprosna smrt. Bila je zelo skrbna, delavna, obenem pa globokoverna. Pokojno je zadelala kap sredi med delom na gredah. Na zadnji poti so jo spremljale njene sočlanice ženske Marijine družbe z zastavo. Naj ji da Bog obilo plačilo!

Hajdina. V nedeljo dne 2. avgusta smo bili tako srečni, da smo imeli novo sv. mašo, ki jo je obhajal kapucinski pater, naš rojak, g. šef. Lesjak v Njivercah. Cerkev, vse kapelice in vsi križi ob cesti, vse je bilo okrašeno z bujnim zelenjem in cvetjem, za kar so poskrbela pridna dekleta in naši vrli fantje. Uta, v kateri se je vršila radostna primicija, pa je bila lepa kakor je lep sam nebeški preddvor. Razpoloženje svatov in gledalcev je bilo ves čas razigrano, saj so bogoslovci in študentje odpirali zakladnico svojih čarobnih umetnosti in navihanosti brez konca in kraja. Čindara, to je rajanje na trati, je prišel do popólne svoje veljave; seveda, ko so se vsi navadili in navdušili, pa je bilo primicije že tudi konec. Slavnostni pridigar na tej novi sv. maši je bil predstojnik ptujske dekanije, g. prošt Ivan Greif, rojak od Sv. Janža na Dravskem polju, kamor se je novomašnik drugi dan s svojimi svati podal, in smo bili gostje pri g. svetniku župniku Polaku, oziroma pri krstnem botru Dobniku. Hajdinska fara je ponosna na te lepe slovesnosti, ki jih že celih 24 let ni bilo, in upa, da bo tekom štirih let spet učakala novomašno veselje, kar ljubi Bog daj!

Prihova. Blagoslov prenovljenega velikega oltarja M. B. v romarski cerkvi na Prihovi. Na Velike Maše dan bo dan veselja za Prihovo in okolico. Ta praznik bo blagoslovil mil. g. arhidijakon Tovornik iz Konjic prenovljeni nastavek in tabernakelj velikega oltarja Matere božje. Pridigal pa bo priznani govornik preč. g. Hohnjec Franc, župnik in duhovni svetnik iz Čadrama. Že zjutraj ob šestih bo ena sv. maša in ofer. Glavna cerkvena slovesnost se prične ob pol 10. Najprej bo blagoslov tabernaklja in velikega oltarja, potem procesija z Najsvetejšim po navadnem potu z godbo in streljanjem, dalje pridiga in pontifikalna sveta maša mil. g. arhidiakona. Po maši bo ofer v korist novega velikega oltarja. Vsak darovalec bo prejel v spomin malo podobico kipa Marije Pomočnice na Prihovi. Romarji vabljeni! »Marija, povrni Ti dar, ki daš ga za novi oltar!« — Kdor dal bo pa kovača, temu Marija naj poplača. — V nedeljo bosta tudi dve sv. maši, zjutraj in ob 10, in darovanje z delitvijo podobic. Na Male Maše bo drugi romarski shod na Prihovi in zopet se bodo delile podobice.

Šmarje pri Jelšah. Dne 2. septembra se vrši živinska razstava živinorejske selekcijske zadruge za Šmarje na sejmišču. Vsi člani zadruge morajo prignati svojo v rodovnik vpisano živino. Za to razstavo imamo na razpolago okoli 5000 Din, to je prispevek kr. banske uprave, okrajnega kmetijskega odbora in občine Šmarje pri Jelšah okolica. Ker je ta razstava za našo živinorejo velikega pomena, se na njo vabijo vsi, ki imajo stremljenje za dvig naše živinoreje. V zadruge je vpisanih 50 članov s 120 glavami vpisane živine. Živinorejci, 2. septembra na svidenje!

Tinsko. Tinsko je ena najlepših točk na Spodnjem Štajerskem. Znamenitost Tinske gore sta dve starodavni cerkvi, druga poleg druge. Starejša je sv. Ana, mlajša pa njena hčerka Marija. Marijina cerkev je priljubljena božja pot za bližnje in daljne romarje. Posebno radi pridejo na Tinsko Hrvatje iz hrvatskega Zagorja. Iz Pregrade pridejo romarji vsako leto s svojo godbo. Vsa letošnji častilci Marije Tinske so tudi dobri Prekmurci. Do zadnjega so hodili na Tinsko tudi kranjski romarji iz Posavja. Bogzna iz katerega vzroka

Poulični boji v španskem mestu Toledo pod kritjem oklopnega avtomobila.

Grški ministrski predsednik Metaxas je v očigled komunistični splošni stavki razpustil parlament, ukinil začasno ustavo in napravil red.

so izostali? Tinsko je bila nekdanj sloveča božja pot. Zgodovina pove, da so praznik Vnebovzetja Marijinega obhajali ves teden. Na gori je bilo ves čas po osem do deset duhovnikov. Cesar Jožef II. je zelo škodil Tinski gori, ali božja pot še ni zartla. Skoraj vsak mesec je gotovo na Tinskem dobro obiskana služba božja, oskrbovana iz župnije Zibika. Najbolj pa Tinska gora oživi za najlepši Marijin praznik 15. avgusta. Takrat so na gori največje romarske slovesnosti. Duša vsemu je že 20 let zibiški župnik preč. g. Ivan Jelšnik. Pomažajo mu sosednji gospodje: zibiški rojak g. svetnik Jakob Palir, ki se bo letos Kraljici Tinski poklonil kot 70 letnik. Stalen oznanjevalec Marijine slave je g. svetnik Močnik od Sv. Štefana. Zelo rad pohiti na Tinsko g. prof. Anton Polutnik iz Slivnice pri Celju. On pravi, da se je postaral, ali glas mu še vedno zveni kot mladenci. Z velikim veseljem prihitijo za Veliko mašo na Tinsko vsi zibiški rojaki duhovniki. Letos bodo zbrani prav vsi. Poleg staroste g. Palirja bo letos na Tinskem ameriški misijonar p. Odilo, ki bo govoril večerno in jutranjo pridigo. Bratranec misijonarjev g. kaplan iz Hoč Janez Čokl bo imel pozno pridigo. Slovesno sv. mašo pa bo opravil g. prefekt Jožef Zlatolas iz Zagreba. Romarji in domačini bodo imeli dovolj prilike, da prejmejo sv. zakramente. Posebnosti letošnjih romarskih slovesnosti poleg omenjene običajne službe božje bodo: rimska procesija z gorečimi svečami na

predvečer praznika — takoj po večernem opravilu; ljudsko petje pri večerni pobožnosti in pri jutranji službi božji. Vsak romar bo dobil letos za spomin podobico ali svetinjico iz Lurda in z groba sv. Terezije Male Cvetke. Misijonar p. Odilo je obiskal, vračajoč se iz Amerike, ta dva sveta kraja in si je oskrbel toliko spominkov, da bo lahko vsak romar letos dobil enega na Tinskem. Romarji od blizu in daleč so prisrčno vabljeni na Tinsko!

Podsreda. Smo sicer skriti in oddaljeni prometu, a zgodovina nas pozna, saj so nekdanj tu slavni graščaki delili pravico našim prednikom. Pri srmatilnem kámmu »prangerju« pa so obračunavali za razne nerednosti. Nad trgom se dviga prijazna gora — narod jo že tisoč let imenuje Sveta gora ali boljše »stara Sveta gora«, kamor je skozi stoletja prihajalo vsako leto 20 prošnih in zahvalnih procesij. Na goro stopaš mimo 16 prijaznih kapelic, katerih prva ti predstavlja zadnjo večerjo, druga pa žalostno slovo Gospoda Jezusa od Mater Marije. Nato greš mimo vseh 14 postaj križvega pota. Ko gledaš, koliko je Gospod trpel, pozabljaš, da si tudi ti med potjo rabil potni prt in si mogoče kajkrat padel. Ko dospes na Goro, si prišel na kraj, kjer so že tisoči naših prednikov klečali ter zrlí v obraz Marije, žalostne Matere. Ko je bil tukaj župnik g. Lednik, je oskrbel, da so bile kapelice prenovljene. Po 40 letih so si dobri župljani zopet zaželeli, da se kapelice popravijo in obnovijo. Vse to se je sedaj zgodilo in v nedeljo 23. avgusta bo ob 9 dopoldne slovesen blagoslov kapelic in nato na »stari Sveti gori« nad Podsredo slovesna služba božja. Komur čas dopušča in srce hrepeni, naj pride in se udeleži!

Sv. Miklavž na Polju. V zadnji številki je »Gospodar« poročal, da je fant iz ljubosumnosti ustrelil dekleta v naši župniji. Zločin se je zgodil na Križanskem vrhu v župniji Sv. Peter pod Svetimi gorami.

Sv. Rupert nad Laškim. Sicer pri nas ni pra-gozda, kakor se naš okraj navadno imenuje: »urvald«, a da ima posebno laški okraj že po svojem terenu težave, kakor malokateri drugi v Sloveniji, tega ne more nihče osporavati. Če moraš 16 km toľči po slabi cesti iz št. Ruperta v Laško, je treba imeti pač dobre podplate ter zdrave noge, krepka pljuča, predvsem pa dobro srce, da to pot zmagaš. A še večji siromak si, če moraš to daljavo prevoziti na navadnem kmečkem vozu: to ropoče in trese in bije po nogah in rokah in v želodcu in po celem telesu, da se čudiš, če prideš še živ v Laško, oziroma domov, in nisi zgubil duše! Nekdanj okrajna, se-

daj občinska cesta iz Laškega v Sv. Rupert je namreč postala zapuščena vdova; seveda ne na celi progi, ampak od tam, kjer se začenja fara Sv. Rupert! Na progi 7 km že cela tri leta ni prišla nit ena pest gramoza na njo; kamen sam namreč ne more na cesto, zapelje pa ga tudi nihče ne! Pa bo kdo rekel: ali nimate občinskih mož. ki bi videli ta nedostatek in bi potrkali na pristojnem mestu za odpomoč? Človek ne ve, kaj bi na to rekel. Dokler smo imeli svojo občino, je še šlo, četudi s težavo, sedaj pa, ko so nam leta 1933 pofarji raztrgali našo občino, je vse obtičalo v blatu! Naši sosedje Kalobčani so svojo občino, ki jim jo je tudi od-vzel leta 1933 takrat zloglasni režim JNS, sedaj zopet dobili nazaj. Zakaj? Zato, ker so tam pravi možje.

Globoko pri Brežicah. Pasji dnevi s svojo vročino! Hm, hm! Pa smo se preteklo nedeljo spustili kljub vročini v boj za našo posojilnico in hranilnico. Bila sta dva tabora — bolje dve fronti: sivolasi borci in mladi pobje. Pa so mladi pobje bolj gibčni, saj mladina zmaguje povsod in starini morajo v penzijo — toda brezplačen. Hm, hm! Pa je prišel med sivolase borce naš Fricl, a med mlade pobe naš Franc. In se je vnel boj, ne boj, me-sarsko klanje. Toda mladi pobje so bolj žilavi od starih borcev. Zato se je zgodilo, da so sivolasi borci propadli in gredo v Urugvaj v penzijo, ker z mladimi pobi ni dobro črešenj zobati. Sicer pa je naš vrli Fricl šel z bojišča s ponosnim korakom, a z izjavo: Ko sem kedaj kandidiral, sem vedno zmagal, a danes sem kot kandidat prvič propadel. Mladi pobje pa pravijo: Pa najbrž ne zadnjič! Tako zgublja JNS svoje postojanke. Živijo!

Sv. Trije Kralji v Slov. goricah. God M. D. Vnebovzete bomo slovesno obhajali prihodnjo soboto. V petek zvečer bo ob 6. pridiga, na praznik sam obojna služba božja, tri sv. maše in večernice. Častilci M. B. iz Slovenskih goric, Medmurja in Prekmurja na veselo svidenje!

Peter Rešetar rešetari.

Izpremembe. Srečal sem v Slovenskih goricah človeka, katerega so svoj čas imenovali kralja Slovenskih goric, pozneje je dobil bolj ponižno ime, da je sin Slovenskih goric, danes pa mu pravijo, da je ničla Slovenskih goric.

Vse farbe špila. Zanimiva je zadnja številka »Kmetijskega lista«. Prva stran je radičevska, druga stran je klerikalna, tretja stran je za JNS, delno pa za internacionalce, četrta stran je izrecno nacionalna, peta stran je strankarska, šesta pa sokolska. Ta list je sedaj podoben onemu mežnarju, ki je okrasil sv. Mihaela pa tudi hudiča pod njim in se je izgovoril, da je to naredil za vsak slučaj, ker ne ve, kam da pride.

Pa smo ga pokrokali! Na mariborskem tednu sem tudi jaz rešeta prodajal. Samo ljudje so jih zelo slabo kupovali. Če bi jih kupovali, bi bolj preresetali, ali je treba vsak večer veseljačiti ali ne. Ljudje so pač preresetali vse žepe, kje bi bilo še kaj cvenka za mariborski teden. Med te, ki so prišli na mariborski teden, pa samo zijala prodajat, so bili tudi razni bivši veljaki, sedaj samo še veljaki JNS. Pa smo ga malo pokrokali. Mislim, da jih ne bo treba vreči na rešeto, toda pri odhodu se je zgodilo, da jih je moral mariborski vestni policaj legitimirati. Pa so ti gospodje rekli, da nimajo legitimacije. Zato sem jaz posredoval in rekel, da je res, da so ti gospodje izgubili legitimacijo kot zastopniki naroda.

Komunistične žabice. Na veličastnem taboru v Mariboru so se pojavile tudi male komunistične žabice, ki so sredi dneva skušale zaregljati. Samo to se mi je čudno zdelo, da jim je takoj, ko so svoje široke čeljusti odprle, sapo vzelo. Kaj je

neki to bilo? Ti ljudje niso šli na rešet, ampak za rešet! Za kaj je rešet vse dobro!

Kdo je za Slovensko ljudsko fronto. V Mariboru dela za Slovensko ljudsko fronto, ki je zmešanica vsega političnega plevela, kar ga je na Slovenskem političnem polju, posebno nemški list »Volksstimme«, ki je glasilo internacionalcev marksistov in ki sicer oznanja razredni boj, to je boj proti kmetškemu stanu, samo za razred delavstva. To je sedaj ravno tako, kakor če bi jaz začel naenkrat pisati za svojega kolego Petra Živkoviča, kakor če bi jaz hvalil JNS. Pri meni te izpremembe ne bo, zakaj pa je pri Ljudski fronti, vem dobro. V tem naslovu so tri besede in tri laži. Ni slovenska, ni ljudska, ni fronta.

Ponarejevalci naših znakov. Za mariborski tabor so skušali ponarediti naše znake, da bi se tako utihotali na zbor in delali kraval. Če bi jih jaz skozi rešet ne opazoval, bi pa menda res to storili. Toda moje rešet ima čudovito moč! Korak za korakom je šel človek za bedakom, ki je mislil, da ga nihče ne opazuje. Saj so skušali ponarediti tudi moje rešet, pa se jim tudi to ni posrečilo.

Poslednje vesti.

Politične novice v drugih državah.

Južna in severna armada španskih upornikov v stikih. Španski uporniki se bližajo Madridu z dvema armadama od severa in juga. Severnim četam poveljuje general Franco, južnim pa general Mola. Glavni stan severne armade je v mestu Burgos, južne v Seville. Obe armadi sta bili 10. avgusta že v medsebojni zvezi. 7 km zapadno od mesta Badajoz in 20 km severno od Olivenze v neposredni bližini portugalske meje sta se srečali predstraži obeh armad. Med glavnima stanoma v Burgosu in v Seville obstoja direktna telefonska zveza. General Franco je že prevzel vrhovno vodstvo obeh armad. Po radiju je dal general Franco generalu Mola na jugu povelje, naj prične s splošnim napadom na vladne čete. Pričakovati je vsak čas napada upornikov na mesti San Sebastian in Jurun ob špansko-francoski meji.

Položaj španske vlade je že v toliko omajan, da se nahaja sedem ministrov z ministrskim predsednikom Giralom v Barceloni, kjer čakajo na ugodno priliko za pobeg v inozemstvo.

Domače novice.

Shoda niti opaziti ni bilo. »Jutro« od ponedeljka JRZ tabora sploh niti omenilo ni. Šele torkova številka je prišla toliko do sape, na pravi v kratki beležki, da se je udeležilo tabora 2500—2600 ljudi, katerih pa v Mariboru niti opazili niso radi preobilnega obiska Mariborskega tedna. Čudno! Od Zrinjskega trga do Ljudskega vrta je bil na obeh straneh gost špalir gledalcev. Kaj neki so gledali radovedneži ob zvokih osmih godb? Najbrž od nočnega pretepa pohabljeni Pohorce!

Romarski vlak na Brezje. Ker smo letos imeli že Slomšekove praznike v Mariboru, nam ni mogoče organizirati skupnega romanja na Brezje. Priporočamo zato onim, ki želijo romati letos, da gredo z nedeljsko karto, ki velja od sobote opoldne do nedelje zvečer. — Romarski odbor.

Dve žrtvi pretepa. V školah na Dravskem polju sta se sprla zadnje nedelje zvečer 25letni posestnik Anton Kaiser in njegov sosed. Kreg je dovedel do spopada, in že je pobil sosed Kaiserja s krepelom tako, da mu je počila lobanja in so ga spravili v mariborsko bolnico, kjer so

ga morali takoj operirati. Njegovo stanje je resno. — Minulo nedeljo v noči je došlo v Račah med pijanimi fanti na povratu do pretepa. Na bojišču je obležal z zabodljajem v srčno stran 21letni posestniški sin Franc Colnarič. Ker je dajal od sebe znake, da je še pri življenju, so ga prepeljali v mariborsko bolnico.

Zopet smrtna nesreča severne stene Triglava. Pri preplezanju severne stene Triglava je zadnje nedelje smrtno ponesrečil 20letni umetni mizar Jožef Pfennig iz Celovca. Njegov spremljevalec 19letni kemični praktikant K. Schwarz iz Celovca se je poškodoval.

Zalosten obračun med sinom in očetom. V Kukavi pri Ptujju je došlo zadnje nedelje do krvavega in žalostnega obračuna med 68letnim posestnikom Jožefom Janžekovič in njegovim 33letnim sinom Antonom. Stari in mladi Janžekovič sta se sprla. V prepiru je sin zagrabil koso, zamahnil in zadel očeta v hrbet in mu je predrl pljuča tako, da je stari Janžekovič izkrmavel.

Ustrelil se je pri št. Vidu pri Ptujju dne 10. avgusta Gustav Šušteršič, 50letni bivši posestnik in trgovec ter oče 11 otrok.

Dopisi.

Žetale. Tako slabe letine ne pomnimo. Rž je zelo slaba. Meseca maja je zabila toča. Zdaj je sadno drevje začelo zeleneti in cvesti. Kar je po toči ostalo, je vzelo deževje. Krcmpir je zrel in gnije, vinograde je popolnoma uničila peronospora, živino smo »podavili« prej, ker smo bili prisiljeni, največ radi zaostalih davkov in dolgov, deloma radi pomanjkanja krme. Z obupom gledamo v bodočnost, stradali bomo, pa hodili bos in goli, če ne pride pomoč odkod!

Sele pri Slovenjgradu. Romarski shod sv. Roku na čast obhajamo tudi letos kakor navadno 16. avgusta, torej v nedeljo. Lepo nedeljo pa teden navrh, dne 23. avgusta. Pobožne romarje prijazno vabimo!

Janžev vrh. Od nas pride malo glasu. Zato se oglašamo danes. Dne 29. t. m. obhajamo pri podružnici god sv. Janeza in bo tam več sv. maš. Drugače pa je slabo. Neprestano spomladansko deževje je zbilozemljo in nam grozi uničiti vso letino. Ozimna je slaba, prav tako tudi sadje slabo kaže. Nam pa sije skrb v očet.

Rečica v Savinjski dolini. Dne 31. 7. 1936 smo zagreblili v hladno zemljo na rečiškem pokopališču blago Slatinsko mamo Jero Tisovnik, ki je doživela lepo starost 74 let. Pokojna vdova, ki so jo dičile vse krščanske čednosti, je bila splošno priljubljena pri vsakem, posebno pa pri prejšnjih dušnih pastirjih in revežih. Rajna Jera je bila žena, kakršnih v današnjih dneh tako pogrešamo. Upamo, da ji vsemogočni sedaj plačuje njene dobrote, katerih ni odrekla prav nikomur.

MALA OZNANILA

SLUŽBE:

Sprejme se priden viničar in majze z štirimi delavnimi močmi. Pogoji se poizvejo pri Šumanu, Sv. Marjeta ob Pesnici 979

Kravarja, ki zna dobro molzti, sprejme takoj: Prosekdvor, Bresternica pri Mariboru. 973

Viničarja, razumnega za vinograd, sprejme Lorenčič, Fram. 974

Vajenko močno sprejem, hrano in stanovanje v hiši. Po dogovoru. Strojna pletarna. Maribor, Slovenska ulica 26. 971

Iščem pošteno kmečko deklo, staro 18 do 30 let, Ruprecht Milan, posestnik, Velenje. 976

Iščem skušenega in poštenega viničarja z najmanj 4—6 delavnimi močmi, nastop službe november. Ponudbe z natančnim naslovom: Štefanija Kleinoscheg, Kranj, Prevala. 975

Organista se sprejme pri št. Petru v Savinjski dolini. Biti mora vojaščine prost, samski, krepak in zdrav, npravstveno in strokovno dobro razredovan. Plača: stalnih 4000 Din letno in stanovanje, hrano po dogovoru. Službo mora vršiti točno po cerkvenih predpisih. Pismene ponudbe do 24. avgusta. 978

RAZNO:

Zahvala. Za veliko skrb in požrtvovalni trud, ki ju je posvečal g. dr. Brunon Veigl, banovinski zdravnik pri Sv. Trojici v Slov. gor., ob moji težki bolezni in mi tako rešil življenje, smatram za prijetno dolžnost, da s tem izrekam toplo javno zahvalo. — Sp. Porčič, 1. avgusta 1936. — Franc Žigart. 980

Prodam lepo malo posestvo. Cafnik, Zimica, Sv. Barbara pri Mariboru. 977

Vzamem v najem kmečki mlin na stalni vodi. Posredovalec dobi nagrado. Stojko Mihael, Mota, p. Ljutomer. 932

Prodam posestvo 25 orloav, Bukovec 2, Zgornja Polskava. 984

Pridnega dijaka sprejem na stanovanje in hrano. Naslov: Ljudmila Falatov, Maribor, Smetanova ulica 36. 968

Kupimo prvovrstni sadjevec, star in pristen. Družba Sv. Kunigunda na Pohorju. 983

Moštna esenca, izvrstni izdelek, za izdelovanje jako dobre in zdrave domače pijače z izvrstnim okusom. Cena steklenici 20 Din. Dnevna razpošiljatev. Drogerija Ivan Pečar v Mariboru, Gosposka ulica 11. 945

Trpežno blago po 5 in 6 Din se dobi v trgovinah Senčar, Mala Nedelja, Ljutomer in Štrigova. 952

Hranilne knjižice vseh posojilnic in bank kupimo. Gotovina takoj. Bančno kom. zavod, Maribor, Aleksandrova cesta 40. Za odgovor 3 D v znamkah. 882

Hranilnica in posojilnica v likvidaciji v Galiciji ima svoj redni občni zbor v nedeljo dne 30. avgusta 1936 v uradnem prostoru z občajnim sporedom. — Likvidatorja. 965

Plačujem odpadke železa, baker, medenino, svinec, litino, stroje, cevi, vse uporabljivo železo, po najvišji ceni. Justin Gustinčič, Maribor, Tattenbachova ulica 14. 966

Poceni na prodaj šivalni stroj. Slomšek, Linhartova ulica 16, Maribor. 970

Singer šivalni stroj za krojače se poceni prodaja. Sidar, Maribor, Pobreška cesta 9. 972

»Pri starinarju«, Glavni trg 18 in na Koroški cesti 3, dobite veliko ostankov žameta, flanel, oksforda in barhenta, po nizki ceni. Predpasnike, srajce, hlače, nogavice, vse za moške in ženske. Čevlje vse velikosti, belo, rujavno in plavo platno, volna od 17 Din, moško blago. 981

Novo in rabljene šivalne stroje in kolesa prodaja poceni in garanciji mehanik Draksler, Vetrinska ulica 11, istotam popravila vsakovrstnih šivalnih strojev in koles. 982

Vse leti v Grajsko starinarstvo, Trg svobode v Mariboru, ker je močno blago res poceni. 985

OGLASI
v „Slov. gospodarju“,
imajo
najboljši uspeh!

Sanatorij v Mariboru, Gosposka ul. 49

telefon 23—58.

Najmodernejše urejen za operacije. Oskrba I. razreda 120 Din, II. razreda 80 Din dnevno. Enotna cena za operacijo (slepča, golše, kile) in oskrbo 10 dni 2500 Din, uradniki 2200 Din. Hranilne knjižice se vza-mejo v račun. — Vodja specialist za kirurgijo dr. Černič. 51

**O preganem abesin-
skem negušu**

krožijo govornice, da bo zapustil London, ki ga je bridko razočaral in se bo naselil s celo rod-
bino v Braziliji. Cesar
še čaka na cesarico, ki
je ostala v Jeruzalemu.
Kakor hitro se bo pri-
peljala cesarica z ostalo
deco v London, se bo
negušu poslovil od Angli-
je in se podal pod okri-
lje južne Amerike.

Leta 1872 je rodila
ženska v Oteco v sever-
ni Ameriki osmorčke. L.
1922 je rodila Mehikan-
ka Erniquita Ruibo tudi
osem otročičev. Sedmor-
čki so bili rojeni v Dro-
pinu v Združenih ameri-
ških državah, 1885 na
španskem, 1888 v Texa-
su v sev. Ameriki in v
Pennsylvaniji v sev. A-
meriki ter l. 1903 v Ac-
cri v zapadni Afriki. Se-
dem dečkov je rodila ne-
ka mati marca 1931 v
Costa da Valeo na Por-
tugalskem. Oktobra 1933
je podarila sedmim sin-
čkom življenje neka ma-
ti v Georgetoworu v an-
gleški Guayani v južni
Ameriki.

**Za poletje in
vroče dneve
Ostanki**

mariborskih tekstilnih tovarn
brez napak, pristo-
barvni, »Paket serija
S«, vsebina 15—21 m
primo oxfordov, tourin-
gov in cefirjev za mo-
ške srajce, vsak kos
najmanj 3 m, dalje
»Paket Serija S/o« isto
tako 15—21 m za žen-
ske pralne obleke, de-
čve (Dirndl) v najlepših
barvah, predpasniki itd.
Vsak paket poštne
prosto samo Din 107.-.
Za isto ceno »Paket se-
rija P«, vsebina 15—20
m platno, posteljina,
žensko, moško in na-
mizno perilo barvasto,
ter »Paket serija P/I«
10—15 m istega najfi-
nejšega belega blaga.
Nepriemno vzamem
nazaj in zamenjam. Da-
lje najcenejše blago za
vsa moška in ženska
oblačila. Vzorci brez-
plačno.

„KOSMOS“

razpošiljalnica ostankov
MARIBOR, Dvořakova
cesta 1. 1003

Kdor oglašuje,
ta naprepuje!

Petančič Davorin:

Svete gore.

Povest.

Po maši se vdere reka ljudi, pisanih Hrvatic,
belih, rdečih in črnih, fantov s peresi za klobuki in
žen in mož. Otročji drobiž se k materam tišči in za-
krilo drži... Oblegajo stojnice, pijejo medico in išče-
jo prostora v senci. Tam so tamburaši vrezali svojo,
tu je veseli berač raztegnil harmoniko...

Procesije odhajajo. Žalost in jok. Še enkrat po-
kleknejo in molijo v slovo...

»Z Bogom, Marija!«

Popoldan je bučen, a večer je nem in tih. Stoj-
nice počivajo, lepotic in sladkarij oropane. Tudi voz
z umetniki je odškripal v dolino. Ljudstvo je bilo
nezadovoljno in čakalo pevko, ki poje domače, po
gorsko. Pa je ni bilo. Pavle je zastonj iskal tistih
oči...

Večer je preganjal dan. Sonce je lizalo z blede
svetlobo Rožco in Špiček. Tedaj je Mara zlezla s
podstrešja, da bi praznovala veliko romanje, po
katerem je hrepnela.

Slavne Benetke

Mara je doživljala vsako podrobnost doma. Vonj
od gnoja pri hlevih jo je prijetno dražil in vabil.
Hodila je okoli hiše in hlevov, gledala v gore in
ravnine.

»Kako je tu vse drugače kakor tam doli. Na
Gorah je pomlad, kakor je ni nikjer.«

Lenčko je našla na trati pod lipo in se je raz-
veselila.

»Bolna je, pa je vsaj pri meni!«

Našla jo je bedeco in se spustila k njej na ze-
lena tla.

»Mara, kako ti je bilo v tujini?«

Obšel jo je spomin na pretekle mesece in se je
užalostila. Lojze in Miha sta mazala voz pri kolar-
nici. Ko sta zapazila, da je Mara pod Lipo sta pu-
stila delo in se približala k njima.

»Lojz, pa Miha sedita sem, da bo Mara povedala
o sebi, kako ji je bilo!«

Lojz se je naslonil na deblo in sedel na koreniko,
ki je molela iz zemlje. Miha je stal malo vstran, ker
mu je bilo nerodno pred Maro zdaj ob svetlobi
dneva.

Mara je pripovedovala...

Ko sta se Mara in Lojze ločila, je Maro prevzelo
moreče domotožje. Pogled na podobico jo je zabol-
el. Poljubila jo je in jo skrila v žepu. Počakala je na
Hrvaškem do drugega dne, da je prispel Lah. Potem
sta se vozila čez visoke, skalnate gore, po dolgih
prašnatih cestah. Tu ji je še bilo prijetno, ker je
oživljala svet razumljiva govornica. Čez teden dni je
zagledala prvič morje pri Trstu. Prevzelo jo je vso.
Zelenkasta gladina se je v daljavi svetila in leske-
tala v živih barvah, kakor da bi se sonce razbilo v
njej. Domotožje se je izselilo iz duše in polastila se
je srca radost in oči poželenje, da bi videla še več.
Lahovo govorenje jo je vabilo kakor grešna skuš-
njava.

Z barko sta se peljala preko morja. Tako tiho
je drsela in rezala vodo. Imela je vsega v izobilju.
Lah je trošil in ji prinašal zlatormenih oranž, ki jih
še nikdar videla ni, smokev in grozdja.

Jutro je bilo, ko so zagorele pred njo beneške luči.

»Še eno uro, pa boš tam. Po mojem je to najlepše
mesto na svetu,« je pravil.

»To je prijazen človek, doma pa gode tisti Miha.
O, prav je, da sem šla!«

S čolnom sta se prepeljala med hišami in obstala.
»Poglej, Mara, tam boš ti!« Pokazal je s prstom
na veliko poslopje z visokimi okni, ki so bleščala v
vročem soncu.

27

»Joj, kako je lepo!« se je čudila.

Po ulicah je vrelo ljudi, da se je s težavo izogi-
bala, ker ni bila mesta vajena in še nerodna. Po-
slušala je govornico in jo je zaskrbelo:

»Kaj bom tukaj, ko ne razumem niti besedice!«

»Te bodo že naučili. Tu gre hitro!«

Stopila sta v veliki hotel. Toliko oken in vrat,
še ni Mara z Gor nikdar videla. Natararice in nata-
karji so švigali kakor muhe, pa se nobeden ni zadel
v gnječi.

»Tega jaz ne zmorem niti prazna!«

»Ti boš imela drugo delo, kar brez skrbi bodi!«

Potrkal je na vrata v drugem nadstropju in odprl.

Debel gospod, sicer pa lepe zunanosti, je sedel
v naslonjaču in se mučil s časopisom. Moder dim
smotke se je širil po sobi v gostih oblakih.

»O!« se je presenetil in skočil po koncu.

Lah se je poklonil in sprejel ponujeno roko.

»Pozdravljen! Pripeljal sem jo, kakor sem ti
pisal.« Gospod je poiskal z očmi Maro, ki je začu-
deno gledala po bogati sobi in skušala, da bi razu-
mela njun pogovor. Prijel jo je za roko in ji po-
gledal v oči.

»Dobra je. Kje si jo le iztaknil?«

»Slovenka je, hribovka. Čisto je še neumna.«

»Take rabim, lepe, pa neumne. Jo bodo že spre-
obrnili he-he.« njegov smeh je zvenčal po izbi. Mara
je širila oči in strmela.

»Kako sta čudna!«

»Izplačal ti bom takoj.«

»Nekoliko še lahko primakneš. Dolgo pot sem
naredil. Srečo išče, veš, pa sem menil: Tu jo bo
našla!«

Zopet sta planila v smeh, ozek, hihitajoč.

Mari je bilo hudo. V dušo ji je vpadlo, kakor da
bi prežali na njo dve krvoločni zveri...

»To je tujina!« je dočutila ostro.

Potem so je zapeljali v sobo, o kateri so rekli, da
bo njena. Lah ji je pomolil roko in se prezirno na-
smehnil:

»Mara, zdaj se ne vidiva več! Pripeljal sem te
v srečo. Bodi mi hvaležna!«

»Laže, laže!« je vpilo v njej.

»Meni je tako tesno, da ne morem ostati. Tu je
moj denar! Vzamite vse in zapeljite me domov!
Na svete Gore... Tu umrjem.«

»Ne morem in nočem. Ker hočem, da si srečna.
Poglej skozi okno na mesto in na morje, kako je
lepo. To je zdaj tvoja domovina...«

»Ni, jaz čutim, da ni!« se izviije iz nje.

»Pa bo, ko se boš vživela! Lepoti moraš pri-
trditi...«

Pustil jo je in naglih trdih korakov zapustil sobo.
Onemela je za hip na mestu, potem pa zakričala:

»Gospod! gospod!«

Ni se oglasil. Letela je na hodnik. Slišala je še
pesem njegovih korakov in potem nič več. V zavesti
samote se je spustila po stopnišču...

Ustavil jo je gospod. Z ljubeznivo kretnjo jo je
prijel in potegnjal za sabo. Maro je bilo pred njim
sram. Požirala je solze. Zapeljal jo je v sobo in ji
prijazno pokimal. Potem pa je slišala, da je ključ
zaškrtal. Skočila je h ključavnici in poskusila s
kljuko.

»Zaprta!«

Ni mogla, ne kričati ne jokati. Vrgla se je na
stol in trpela...

Poslali so k njej mladega gospodiča, da bi jo
tujega jezika naučil, kolikor bi rabila.

Vstopil je s smehom na ustnicah in ji zapel
narejeno in neprijetno slovensko pesem. Mara je
začutila vso lepoto svetih Gor v enem hipu.

»Dekle, jezika te bom učil.« Vrata je zaklenil in
vtaknil ključek v žep.«

»Zakaj zapiraš?«

Ugajalo mu je, da ga je potikala kakor fanta
domá.

(Dalje sledi.)

MALA OZNANILA**SLUŽBE:**

Iščem viničarja s 4 delovnimi močmi za vinograd v Kamnici šte. 53. Karl Doleczek, Maribor, Koroščeva 8 II. 964

Sprejemem pastirja od 14 let naprej. Ketiš Franc, Pernica 42, Sv. Marjeta ob Pesnici. 959

Iščem pridnega, treznega in poštenega viničarja z lastno živino in 5 delovnimi močmi. M. Marin, Maribor, Razlagova 15. 961

Viničarja zmožnega, s 3 delavnimi močmi, brez otrok, z lastno kravo, sprejme: Rogina, Slivnica. 962

Viničar, priden, 2—3 delovne moči, vešč cepljenja in vzgoje trsnice, se sprejme na posestvu pri Slov. Bistrici. Ponudbe na upravo lista pod »Pošten 30«. 956

Hlapec, srednjih let, pošten, priden pri kravah in za poljska dela, takoj pri Lerch, Ptuj, Muršičeva 4. 960

RAZNO:

Cement, strešno opeko, kose, koruzo, moko, specerijsko in manufakturno blago nudi najugodnejše trgovina Zdolšek, Sv. Jurij ob južni železnici. 686

Prodajam rabljeni bencin motor s 5 konjskimi silami, še v dobrem stanju. Naslov v upravi lista. 958

Izredni občni zbor Hranilnice in posojilnice v Dobrni, r. z. z n. z., se bo vršil v nedeljo dne 16. avgusta 1936, ob 8. uri dopoldne v društvenih prostorih. Dnevni red: Čitanje zapisnika in sprememba pravil. 963

Poceni blago za kopalne plašče dobite v TRPINOVEM BAZARJU V MARIBORU, Vetrinjska 15. 868

Predno odidete na dopust

si oskrbite

nalivno pero!

Tudi s pisemskim papirjem se dobro založite! Največja izbira in najnižje cene v prodajalni

Tiskarne sv. Cirila

Ptuj, Slovenski trg 7

Hranilnica Dravske banovine Maribor**Centrala: Maribor**

v lastni novi palači na oglu
Gosposke-Slovenske ulice.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju. Najbolj varna naložba denarja, ker jamči za vloge pri tej hranilnici Dravska banovina s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Hranilnica izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle točno in kulantno.

Podružnica: Celje

nasproti pošte, prej Južnoštajerska hranilnica.

V S A K P R E V D A R E N S L O V E N S K I G O S P O D A R
Z A V A R U J E

S E B E, S V O J C E I N S V O J E I M E T J E L E P R I

V Z A J E M N I Z A V A R O V A L N I C I 167
V L J U B L J A N I

PODRUZNICA: CELJE palača Ljudske posojilnice. **GL. ZASTOPSTVO: MARIBOR** Loška ulica 10

K R A J E V N I Z A S T O P N I K I V V S A K I F A R I!

Denar naložite najbolje in najvarneje pri

Spodnještajerski ljudski posojilnici

Gosposka ulica 23**v Mariboru****Ulica 10. oktobra**

registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

Hranilne vloge se obrestujejo po najugodnejši obrestni meri.

Stanje hranilnih vlog Din 53,000.000.—.